

תפ"ח (תל אביב) 36542-04-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
תפ"ח 36542-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט יוסי טופף - אב"ד כבוד השופט עודד מאור כבוד השופטת מעין
בן ארי

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ

נגד פלוני
הנאשם: ע"י ב"כ עו"ד אדווה אלאב

גזר דין

עותק מותר לפרסום

השופט יוסי טופף [אב"ד]:

כתב האישום וההרשעה

1. ביום 16.1.2024 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים בניגוד להסכמתה החופשית, לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הינו סבה של הקטינה ילידת 15.12.2002 (להלן: "**הקטינה**" או "**נפגעת העבירה**"). בתקופה שבין שנת 2013 לבין חודש יוני 2016 או בסמוך לכך (להלן: "**התקופה**") התגוררה הקטינה עם משפחתה ברמת גן. במהלך התקופה נהג הנאשם לבצע בקטינה מעשים מגונים במספר רב של הזדמנויות, שלא בהסכמתה החופשית, לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני, בין היתר כמפורט להלן:

א. מספר פעמים במועדים שונים במהלך התקופה, הנאשם נישק את הקטינה על פיה, זאת בין היתר, בביתה, מתחת לביתה, כאשר הקטינה שהתה עמו במשאית שלו ולעיתים מאחורי המשאית. בחלק מהמקרים, שאל הנאשם את הקטינה אם זה נוח לה כשנישק אותה והקטינה השיבה לו בשלילה. בחלק מהמקרים, לאחר שהנאשם נישק את הקטינה, הוא נתן לה שטר כסף של 20 או 50 ₪.

ב. במועד כלשהו, במהלך המחצית הראשונה של שנת 2016, ירדה הקטינה במדרגות ביתה על מנת לזרוק זבל. בהמשך, בחדר המדרגות, תפס הנאשם את הקטינה ונתן לה נשיקה על הפה, תוך שהכניס ידו מתחת לחולצתה ונגע בה בחזה. בהמשך, בעת שאחותה הגדולה של הקטינה קראה להם לעלות למעלה, עלו הנאשם והקטינה ונכנסו לבית. הקטינה נכנסה לחדרה, התיישבה על המיטה והנאשם התיישב לצידה והראה לה סרטון במכשיר הנייד שלו. מיד לאחר מכן, הכניס הנאשם את ידו מתחת לחולצתה של הקטינה, ליטף את גבה ונישק אותה שוב על שפתייה, עד שאחת מאחיותיה נכנסה לחדר.

ג. במועד כלשהו, במהלך התקופה, שאל הנאשם את הקטינה האם היא יודעת מה זה "סקס" והאם היא רוצה לנסות. הקטינה לא ענתה לנאשם. בהמשך, ביקש הנאשם מהקטינה לגעת באיבר מינו. הקטינה נענתה לבקשתו ונגעה באיבר מינו.

במעשיו המתוארים לעיל, כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביצע הנאשם בבת משפחתו, בהיותה קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית, מעשים מגונים לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמות לעניין העונש. הוסכם על הצדדים כי טרם הצגת טיעונים לעונש יתבקש שירות המבחן לערוך תסקירים בנוגע לנפגעת העבירה ולנאשם. כמו כן, הנאשם הפקיד בקופת בית המשפט סכום של 15,000 ₪ כחלק מדמי הפיצוי שיפסקו לטובת נפגעת העבירה.

4. ב"כ המאשימה, עו"ד גלי חצב, עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, הנע בין 4.5 לבין 7 שנות מאסר בפועל, וביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה בסך של 100,000 ₪.

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהמעשים המוגנים הרבים שביצע הנאשם בנכדתו הקטינה, ובכללם הפגיעה בגופם ובנפשם של קטינים חסרי ישע הנפגעים מינית על ידי בן משפחתם. ב"כ המאשימה הדגישה בפרט את הפגיעה בכבודה של נפגעת העבירה כאדם, הפגיעה באוטונומיה שלה על גופה, ביכולתה לסרב למעשים שנעשו בה, בזכותה לגדול (לרבות מינית) באופן תקין והפגיעה בצנעת הפרט. ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מהתקיפות המיניות שביצע הנאשם בנכדתו הינה גבוהה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שהנאשם ביצע בקטינה מספר רב של מעשים מגונים, במשך כ-3.5 שנים, מעת שהייתה כבת 10 ועד שהגיעה לגיל 13.5, כשפער הגילים ביניהם עומד על כ-50 שנים. מעשים אלה כללו, בין היתר, מתן נשיקות לקטינה בפיה, בעודה בביתה, מתחת לביתה, במשאת של הנאשם ומאחורי המשאית. ב"כ המאשימה ציינה כי בחלק מהמקרים שאל הנאשם את הקטינה האם מעשיו נוחים לה, ועל אף שהקטינה השיבה בשלילה, הנאשם לא פסק ממעשיו. צוין כי בחלק מהמקרים, לאחר שהנאשם נישק את הקטינה הוא נתן לה שטר כסף, ונטען כי מתן הכסף מלמד על התייחסות מבזה מצד הנאשם כלפי נכדתו, בין אם מדובר בדמי אתנן ובין אם מדובר בדמי השתקה. ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם מלמדים כי קדם להם תכנון מראש, שכן הנאשם הרחיק ובודד את הקטינה, וניצל הזדמנויות על מנת לבצע בה את המעשים המיניים במקומות שונים, לרבות בתוך ביתה וחדרה. הנאשם ניצל לרעה את קרבת הקטינה אליו, חיבתה כלפיו ומעמדו כסבא אהוב. ב"כ המאשימה התייחסה למידת הפגיעה בקטינה ולנזק שנגרם לה בשל הפרת יחסי החיבה והאמון שרחשה לנאשם, כסבה, וכן לנזק שגרמו מעשי הנאשם למשפחה, לרבות ניתוק משפחתה הגרעינית של הקטינה ונידויה מהמשפחה המורחבת. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר נפגעת העבירה וציינה את תחושת האשמה שנושאת הקטינה כתוצאה מהפגיעה שנגרמה לאימה ולאחיה כתוצאה מנידוים מהמשפחה המורחבת, את אובדן האמון שחוה והערעור בעולמה שגרמו מעשיו של הנאשם. ב"כ המאשימה ציינה את הפגיעה שנגרמה לקטינה במישור הנפשי ובמישור הפיזי והפגיעה בה בתקופת ילדותה, וציינה כי בשל מצבה המורכב והקשה אין בכוחה להתמודד עם הטראומה ולעבור הליך טיפולי, כך שמירב מאמציה מוכוונים להישרדות. ב"כ המאשימה הדגישה את הצורך של הקטינה בהכרה בה כנפגעת עבירה וביקשה כי העונש שיושג על הנאשם ישקף את חומרת הפגיעה בה ואת ההשלכות הקשות עמן היא מתמודדת.

באשר לעונש הראוי לנאשם, נטען כי הנאשם לא פנה לאפיק טיפולי, כך שבהעדר אופק שיקומי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה ההולם מטעמי שיקום. עם זאת, נטען כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו על עבירות המין שביצע, ובשל כך שחסך

את הצורך בשמיעת עדותה של הקטינה בבית המשפט.

ב"כ המאשימה ציינה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, אשר נבע מהקושי של הקטינה להגיש תלונה, אך גם משהיו שנגרם בפעולות רשויות החקירה והאכיפה, וטענה כי יש לתן לכך משקל מסוים בקביעת עונשו של הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

ראיות וטענות הנאשם לעונש

5. מטעם ההגנה נשמעה עדותה של בתו הבכורה של הנאשם מבין שבעת ילדיו, והיא עצמה אם לארבעה ילדים וסבתא לשני נכדים. העדה ציינה כי אביה לא השלים את לימודיו בבית הספר, אך שירת בצבא כלוחם. העדה סיפרה כי אביה גידל את ילדיו על הצד הטוב ביותר "בבית לתפארת" והוציא את ילדיו משכונת מצוקה כדי שיחיו בסביבה ללא עבריינות, דאג לילדיו והקנה להם ערכים של מוסר עבודה, כבוד להורים ואחוות אחים. העדה לא הקלה ראש במעשיו של אביה ואמרה: "מדובר בעבירה חמורה ואני לא מצדיקה שום דבר, אני אמא לילדים ונכדים ולא מצדיקה את מעשיו", והוסיפה שהנאשם קיבל "על הראש" ממשפחתו בשל מעשיו ותיארה את הבושה שהוא חש כלפי סובביו, וכך לדבריה, הוא קיבל את עונשו. העדה ביקשה להתחשב בכך שהנאשם הוא אדם טוב, אב וסב טוב, המגדל את נכדיו ונוהג לשיר להם שירים, והוא רחוק מהעולם העברייני וללא עבר פלילי. לדברי העדה, הנאשם מעולם לא ידע להתבטא ולהסביר את עצמו, ולפי עצת הסגורית הם ניסו לפנות לגורם טיפולי, כך "שאחרי שהייתה פגישה בדקנו איך אנחנו יכולים בכל זאת לעשות משהו בעניין. אנחנו כולנו נורמטיביים ולא ידענו שזה ההליך".

6. בנוסף, ההגנה הציגה כראיות לעונש את המסמכים הבאים:

א. אישור רפואי ממכבי שירותי בריאות, שנערך על ידי ד"ר גריגורייב אולגה, מיום 24.9.2024, המפרט את מצבו הרפואי של הנאשם בעקבות תאונת דרכים שבה היה מעורב במהלך עבודתו, בשלה התלונן על החמרה בכאבי גב ורגליים. צוין, בין היתר, כי מצבו הכללי של הנאשם הינו טוב ומדדיו תקינים, ללא חוסר נירולוגי. הנאשם סובל מכאבים עזים בגב וברגליו, הגבלה בתנועות כתף, מתהלך עקום וצולע. הנאשם קיבל הנחיות לטיפול ותרופות.

ב. חוות דעת מטעם גב' ענת משיח - קרימינולוגית שיקומית, מומחית לאבחון וטיפול בעברייני מין מיום 8.9.2024. עורכת חוות הדעת ציינה כי פגשה בנאשם לצורך בדיקת התאמה לטיפול בקליניקה הפרטית. היא שוחחה עם אשת הנאשם ועיינה בכתב האישום המתוקן, בהודעתו במשטרה, בפרוטוקולים ובתסקיר שירות המבחן מיום 15.8.2024. גב' משיח ציינה בחוות דעתה כי הנאשם הודה בפניה בביצוע עבירות המין כלפי נכדתו, ואף הודה במשיכתו המינית כלפיה. גב' משיח התרשמה מעיוותי חשיבה אשר אופייניים לעברייני מין וציינה כי עיוותי חשיבה אלה מהווים צורך קרימינולוגי, דהיינו צורך טיפולי בעיוותי חשיבה ועבודה על הטריגרים לביצוע העבירות, דפוסי החשיבה, התכנון, הפנטזיות, המצב הרגשי לפני ואחרי ביצוע העבירות, פיתוח אמפתיה לקורבן ועוד. להערכתה, הנאשם אינו יכול להעמיק ולהבין את הדברים בעצמו ולשם כך נועד הטיפול הייעודי בעברייני מין. גב' משיח התרשמה מגמישות מחשבתית מסוימת אצל הנאשם, המאפשרת פתח רחב יחסית לעבודה טיפולית. גב' משיח ציינה כי הנאשם ביקש להבין כיצד הגיע למצב בו פגע בנכדתו וכיצד להימנע ממצבי סיכון בעתיד, וכי הדבר מחזק את התרשמותה להתאמתו לטיפול. גב' משיח התרשמה כי הנאשם מקבל ומפנים דברים ששיקפה לו, כמו גם את העובדה שניצל את קרבתו של נכדתו אליו, יחס לה הדדיות וטעה לחשוב שהיא חושקת בו. כמו כן ציינה כי הנאשם הביע בפניה רגשות של בושה, גועל, כעס, חרטה ואכזבה מעצמו. גב' משיח התרשמה מנכונותו ומרצונו הכן והחופשי של הנאשם להתחייב לטיפול בכל הקשור לעבריינות מין ולהשלכות מעשיו על הקורבן, על בני משפחתו ועל רעייתו. להערכתה, לטיפול יהיה ערך משמעותי בהבנה מעמיקה של המעשים ובהפחתת רמת המסוכנות לטווח הנמוך ביותר. על כן הומלץ לאפשר לנאשם להשתתף בטיפול אחת לשבוע, לאחריו ניתן יהיה לבחון שוב, באמצעות שירות המבחן, את דפוסי החשיבה שלו ואת התקדמותו בטיפול.

ג. סיכום ביקור רפואי במרפאת עמוד שדרה שבמרכז הרפואי שמיר מיום 13.11.2024. צוינו המגבלות מהן סובל הנאשם בשל חבלות בכתף וברגל כתוצאה ממעורבות בתאונת דרכים. לא הומלץ על טיפול ניתוחי. הופנה להמשך בדיקות ומתן טיפול תרופתי.

ד. סיכום ביקור של הנאשם אצל פרופ' יוסי סמורז'יק, אורתופד מנתח עמוד שדרה, מיום 4.11.2024; ועדכון מיום 28.11.2024. צוין כי הנאשם סובל מפריצת דיסק, אך בבדיקת הדימות לא נמצא ממצא משמעותי. לא הומלץ על טיפול ניתוחי. הופנה להמשך בדיקות וניתנה המלצה לחופשת מחלה.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד אדוה אלאב, טענה בדומה לב"כ המאשימה, כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל עבירות המין בהן הורשע הנאשם, אך לשיטתה הרף התחתון של מתחם הענישה

ההולם צריך לעמוד על מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ולהשית על הנאשם מאסר בפועל לפרק זמן שניתן לרצותו בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לדחות את טענות ב"כ המאשימה ביחס לקיומן של נסיבות מחמירות בשל תכנון מוקדם בדרך של בידוד נפגעת העבירה והרחקתה, מתן דמי השתקה ובשל נזק שנגרם לנפגעת העבירה מנידוי משפחתה מבני המשפחה המורחבת, היות ואלה חורגות מעובדות כתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם הסתייגה מהטענה כי המתלוננת ומשפחתה הגרעינית נודו מהמשפחה המורחבת בשל המקרה, אך אישרה כי קיים נתק ביניהם. ב"כ הנאשם טענה כי המעשים המגונים שביצע הנאשם בקטינה הינן ברף נמוך במדרג חומרת עבירות המין.

ב"כ הנאשם טענה כי הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה לשם תמיכה בעמדתה העונשית דנה בנסיבות חמורות יותר מנסיבות המקרה דנן, כגון ביצוע מעשים מגונים תוך כדי מעשי אלימות, תוך חשיפת איבר המין של העבריין או נגיעה באיבר המין של נפגע העבירה. על כן, נטען כי אין להסיק מהפסיקה שהציגה המאשימה על גבולות מתחם העונש ההולם במקרה דנן.

באשר לעונש הראוי לנאשם, נטען כי הנאשם כבן 73, אב לשבעה ילדים וסב לעשרים נכדים, ובית המשפט הופנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר שנערך בעניינו. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הגיע להכרה באשר לחומרת מעשיו, גם אם מדובר בהכרה מאוחרת, והוא חווה קשיים בשל כך, הביע נכונות לפצות את נפגעת העבירה ולקחת חלק בהליך טיפולי ובהליך של צדק מאחה.

ב"כ הנאשם טענה כי בקביעת עונשו של הנאשם יש לתן משקל משמעותי לשיהוי בהגשת כתב האישום, אשר הוגש לאחר כחמש שנים מאז שהוגשה התלונה. בהקשר זה נטען כי בשל השיהוי הממושך אין מקום לטענת המאשימה לפיה הנאשם לא החל בהליך טיפולי.

ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם מפרנס את משפחתו ותומך בילדיו. בית המשפט התבקש להתחשב גם במצבו הרפואי של הנאשם (פריצת דיסק בגבו) בעקבות תאונת דרכים, שבעקבותיה הוא סובל מכאבים וממגבלות הפוגעות ביכולתו לפרנס את עצמו ואת משפחתו (הוצגו מסמכים רפואיים).

ב"כ הנאשם טענה כי הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה הינו עונש קשה שאינו הכרחי בנסיבות המקרה, וביקשה לבחון את התאמת הנאשם לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

8. הנאשם השמיע דברו בבית המשפט ונטל אחריות על המעשים המיניים שביצע בנכדתו ועל הפגיעה שנגרמה לה, לו עצמו, למשפחתם ולכל סביבתו. הנאשם מסר כי הוא מתנצל מעומק ליבו וכי מעולם לא פגע באיש, אלא הוא אוהב לעזור לאחרים ומרבה לעשות כן. הנאשם מסר כי אינו יודע כיצד הגיע לבצע את מעשיו בנכדתו והביע רצון ונזקקות לטפל בעצמו. הנאשם ביטא רצון "להמשיך הלאה", לתמוך בילדיו ובנכדיו והביע צער וחרטה גדולה על המעשים שביצע לפני "הרבה שנים". הנאשם סיפר כי לאחרונה אשתו השתתפה באירוע ברית מילה בחיק המשפחה, והוא העביר באמצעותה כסף ומתנות לנכדתו (נפגעת העבירה). הנאשם מסר שהוא מוכן לפצות את נכדתו "בכל מה שצריך".

דין והכרעה

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבות ביצוען ומידת אשמו של נאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם יש מקום להחריג ענישתו ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.2013)).

קביעת מתחם הענישה ההולם

10. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו אביא בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם ואת מדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013)).

11. בבוא בית המשפט לגזור עונשו של נאשם אשר הורשע במספר עבירות, עליו לבחון תחילה האם העבירות שבוצעו מהוות אירוע אחד או שמא מספר אירועים נפרדים. ככל שמדובר במספר אירועים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, כאשר לאחר מכן רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע (יחד עם הקביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או לחלופין עונש כולל לכלל האירועים שבנדון (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין; ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, פסקה 22 (5.8.2013)).

ב"כ הצדדים עתרו יחדיו לקביעת מתחם ענישה אחד לכלל עבירות המין בהן הורשע הנאשם.

כתב האישום מגולל מסכת של ריבוי מעשים מגונים שביצע הנאשם בנכדתו הקטינה, במהלך תקופה של כשלוש שנים וחצי, בנסיבות דומות ובשיטה דומה, באופן המלמד על זיקה עניינית ביניהם. לפיכך, מקובלת עלי עמדת הצדדים לפיה יש לראות בכלל המעשים מסכת עבריינית אחת ולקבוע בגינה מתחם ענישה אחד (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); סע' 40ג(א) ו-40ג(א) לחוק העונשין).

12. הנאשם הורשע בריבוי עבירות של מעשים מגונים שביצע בנכדתו בתקופה שהייתה קטינה בגילאים 10-13.5 שנים, לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, אשר העונש המרבי הקבוע בצדן הינו 15 שנות מאסר.

13. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לתן את הדעת גם לחומרה היתרה שרואה המחוקק בעבירות שביצע הנאשם, הבאה לידי ביטוי גם בהוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין הקובעת עונש מזערי: "**הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג)(1), או 351(א), (ב) או (ג)(1) או (2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו**".

בהינתן האמור, העונש המזערי לעבירות בהן הורשע הנאשם של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 על ידי בן משפחה** הוא - 45 חודשי מאסר.

בפסיקה נקבע, כי העונש המזערי כאמור, יכול ויכלול בחובו גם מאסר מותנה (ראו לעניין זה ע"פ 1867/00 **מדינת ישראל נ' גוטמן** (27.6.2000); ע"פ 2751/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.9.2015)). בהתאם להוראת סעיף 355(ב) לחוק העונשין, עונש המאסר לא יהא כולו על תנאי, בהעדר "טעמים מיוחדים".

תיקון 113 לחוק העונשין לא הגדיר את היחס בין העונש המזערי הקבוע בעבירות מסוימות לבין מתחם העונש ההולם, בדגש על הרף התחתון שלו, אשר בכללותו נדרש לשקף לצד חומרת העבירה את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מידת אשמו של הנאשם ואת מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

בית המשפט העליון נדרש, במספר הזדמנויות, לשאלת היחס בין העונש המזערי לבין מתחם הענישה. בע"פ 4876/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.2015), סוכמה ההלכה, לאחר

סקירה נרחבת של פסיקה קודמת, ולפיה אין לקבוע, ככלל, רף ענישה תחתון הנמוך מהעונש המזערי, וזאת גם כאשר קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בצד זאת, יתכנו "טעמים מיוחדים" המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר, ובמקרה מעין זה על בית המשפט לפרט את אותם טעמים מיוחדים (ראו גם, ע"פ 337/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.9.2013); ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013); ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.8.2014); ע"פ 1288/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (3.10.2017)).

הנה כי כן, עסקינן במתחם הנוגע לרכיב המאסר בפועל, כאשר נותרה על כנה ההלכה, לפיה ניתן להטיל חלק מהעונש המזערי בדרך של מאסר מותנה. עם זאת, בע"פ 1079/16 **מדינת ישראל נ' נחמן** (1.8.2016) נקבע כי מתחם העונש ההולם שהרף התחתון שלו זהה לעונש המזערי (בהעדר טעמים מיוחדים לקבוע אחרת), מתייחס אך למאסר בפועל, להבדיל ממאסר מותנה. בית המשפט העליון קיבל את העמדה, כי מתחם הכולל מאסר בפועל ומאסר על תנאי הינו כוללני ורחב מדי באופן שמעקר אותו מתוכן ולמעשה, אינו קובע כלל רף תחתון למתחם. וכך נאמר:

"אמנם, כפי שציין בית המשפט המחוזי, הכלל הנקוט בפסיקת בית משפט זה הוא כי כאשר נקבע בחוק עונש מזערי לעבירה, מוסמך בית המשפט להטיל כולו על דרך של מאסר על תנאי, מאסר בפועל, או שילובם של השניים ... אך עם זאת, דעתי היא כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להפריד בין סוגי העונשים השונים, ובפרט לקבוע מהו הרף התחתון של עונש המאסר בפועל.."

14. **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בביצוע עבירות המין בהן הורשע הנאשם הם כבודו, שלומו וביטחונו של אדם, שלמות גופו ונפשו, שמירה על האוטונומיה לה זכאי כל אדם על גופו והזכות לפרטיות.** כאשר העבירות מבוצעות כלפי קטין שהוא בן משפחה נפגע הערך של הגנה על קטינים מפני ניצולם לרעה בשל גילם, יחסי התלות והקרבה והאמון שנותן הקטין בבן המשפחה הפוגע וכן הערך של ההגנה על התפתחותו הנפשית התקינה ומניעת פגיעה בשגרת חייו, בביטחונו האישי ובמרקם המשפחתי.

ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 6690/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.3.2008):

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבת עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף

במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

וכן ראו: ע"פ 4713/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.6.2018):

"עבירות מין הן מן העבירות החמורות ביותר בספר החוקים. ביצוען פוגע בערכים חברתיים מהחשובים במעלה, ובניהם הביטחון האישי של בני ושל בנות החברה, האוטונומיה של נפגעת העבירה, כבוד האדם ושלמות הגוף. עבירות מין הן לא רק עבירות חמורות, אך הן בעלות מאפיינים ייחודיים. אכן, עבירה איננה רק כותרת. המהות של העבירה עניינה טיב הפגיעה בקורבן. עבור נפגעת העבירה פעמים רבות העבירה, שבוצעה תוך זמן קצר ביותר, תשנה את חייה ללא היכר. נפגעת העבירה מאנישה את האינטרס הציבורי. הדברים נכונים ביתר שאת מקום בו מדובר בעבירת מין שבוצעה במתלוננת, ובפרט על ידי בן משפחתה".

15. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** כתוצאה מעבירות המין שביצע הנאשם בנכדתו הקטינה הינה ברף חומרה בינוני. הנאשם ביצע בנכדתו הקטינה מעשים מגונים רבים, במהלך תקופה ממושכת של כ-3.5 שנים. מרבית המעשים המגונים לא היו ברף חומרה גבוה והתבטאו בנישוק הקטינה על פיה. ברם, במקרה אחד, הנאשם לא הסתפק בנישוק הקטינה על פיה, אלא הכניס ידו מתחת לחולצתה ונגע לה בחזה, ובהמשך ליטף את גבה ונישקה שוב על שפתיה. במקרה אחר, הקטינה נענתה לבקשת הנאשם ונגעה באיבר מינו, וזאת לאחר ששאל אותה אם היא רוצה להתנסות בסקס. עם זאת, חומרה יתרה יש לתן לנסיבות ביצוע המעשים, שכן מדובר בנכדתו הקטינה של הנאשם, בעת שהייתה כבת 10 ועד הגיעה לגיל 13.5, בהזדמנויות שונות ובמקומות שונים, לרבות בביתה ובחדרה, בה בעת שהנאשם ניצל לרעה את תמימותה, חולשתה, יחסי הקרבה והאמון ששררו ביניהם, ופער הגילאים שעמד על כ-50 שנים, כדי לספק את מאוויו ודחפיו המיניים המעוותים, תוך פגיעה בערכים החברתיים המוגנים, המוזכרים לעיל.

16. בבחינת **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין), הבאתי בכלל חשבון כי הנאשם ביצע מעשים מגונים רבים בנכדתו הקטינה, במהלך כ-3.5 שנים, בתקופת ילדותה עת הייתה בגילאים 10 עד 13.5, והוא כאמור מבוגר ממנה בכ-50 שנים.

הנאשם ניצל את קרבתה של הקטינה אליו, את תלותה בו ואת החיבה שרחשה לו, ובהזדמנויות רבות ביצע בה מעשים מגונים בדרך של נישוקה על פיה, והמשיך במעשיו על אף שהקטינה השיבה לשאלתו שמעשיו אינם נוחים לה. בחלק מהמקרים ניצל הנאשם את תמימותה של הקטינה ולאחר שנישק אותה על פיה מסר לידה שטר כסף של 20 או 50 ₪.

במקרה נוסף, בעת שהקטינה הייתה כבת 13, ניצל הנאשם מצב שבו הקטינה הייתה לבדה, עת ירדה במדרגות ביתה על מנת לזרוק זבל, תפס אותה ונישק אותה על פיה, תוך שהכניס ידו תחת חולצתה ונגע בחזה. מיד לאחר מכן, הנאשם נכנס לחדרה של הקטינה, התיישב לצדה על המיטה, הראה לה באמצעות מכשיר הפלאפון הנייד סרטון שטיבו אינו ידוע, והכניס ידו מתחת לחולצתה, ליטף את גבה ונישק אותה שוב על שפתיה. הנאשם פסק ממעשיו אלה, אך בעקבות כניסתה של אחותה של הקטינה לחדר.

במקרה אחר, הנאשם שאל את הקטינה האם היא יודעת מה זה "סקס" והאם היא רוצה לנסות, אך הקטינה לא השיבה לו על כך. בהמשך ביקש הנאשם מהקטינה לגעת באיבר מינו והיא נענתה לבקשתו ונגעה באיבר מינו.

הנאשם ביצע את מעשי התקיפה המינית בנכדתו הקטינה בביתה, מתחת לביתה, בחדרה, במשאתו ומאחורי המשאית, תוך שניצל לרעה את פערי הגילאים והכוחות ביניהם, את תחושת הביטחון שחשה לצדו, כסבה, האמון והחיבה שרחשה לו, וכשהוא עצמו נישל אותה משליטה על גופה, החפיצה כאובייקט לסיפוק גחמותיו וצרכיו המיניים והתעלם מרצונותיה ותחושותיה.

הנאשם הבין את אשר עשה, את הפסול במעשיו, את משמעותם ויכול היה להימנע מהם, ואולם ביצע את מעשי הפגיעה המינית בנכדתו הקטינה חסרת הישע, פעם אחר פעם, בהזדמנויות שונות על פני תקופה ממושכת, במקומות שונים, בשל דחפיו המיניים המעוותים ולצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני. הנאשם אינו נהנה מקרבה לסייג לאחריות פלילית.

מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולות אינדיקציות מובהקות לתכנון מוקדם, אולם ברי כי הנאשם ניצל הזדמנויות שונות בהן שהתה הקטינה בקרבתו לבדה, ללא מבוגר אחראי בסביבתם, אם בביתה ואם במשאתו או במקומות אחרים, וביצע בה את המעשים המגונים המתוארים. מעשיו המתוארים של הנאשם לא היו מקריים או כתוצאה ממעידה רגעית חד פעמית, שכן מדובר בריבוי מקרים שחזרו על עצמם, בהזדמנויות שונות על פני תקופה של כשלוש שנים וחצי.

באשר לנזק שנגרם לנפגעת העבירה כתוצאה ממעשי הנאשם, הוגש תסקיר יסודי ומפורט שערך שירות המבחן, לאחר שפגש בנפגעת העבירה, בעת שכבר מלאו לה 21 שנים, בעודה נשואה

ובשלבי הריון מתקדמים. מפאת צנעת הפרט לא ארחיב בפירוט, אך יצוין כי התסקיר מתאר תמונה קשה ומורכבת של נזקים נפשיים ורגשיים שנגרמו לנפגעת העבירה כתוצאה ממעשי הפגיעה המינית שביצע בה הנאשם בהיותה קטינה בת למשפחה המקיימת אורח חיים דתי; נזקים שהחריפו עם התמשכות מעשי הפגיעה המינית ובאו לידי ביטוי בתחושות קשות של אשמה והקרבה עצמית ובפגיעה עמוקה בתהליך ההתפתחות הנפשית התקינה של נפגעת העבירה, בגיבוש זהותה העצמית ודפוסי אישיותה, ובאובדן אמון בגורמים סמכותיים. מהמתואר בתסקיר עולה שנפגעת העבירה סבלה מתסמינים פוסט-טראומטיים, נטייה להתנתקויות, התפרצויות זעם קשות ואלימות בבית הספר ובבית, קשיי שינה, סיטי לילה ובריחת שתן, פגיעה בדימוי העצמי ומרגרסיה בתפקודה הלימודי והחברתי. נפגעת העבירה ביטאה לא אחת במהלך ילדותה כוונות אובדניות ותכניות קונקרטיות להתאבדות, לצד התנהגות של פגיעה עצמית. בהמשך, לאחר ניסיון אבדני שערכה, אזרה לבסוף אומץ וחשפה את סודה בפני מורה שבה בטחה. עוד תואר נזק בולט שנגרם לנפגעת העבירה כתוצאה מתחושות אשם, עלבון, בגידה ואחריות בשל כך שבני משפחתה של אימה, לרבות סבתה ודודיה, צידדו בנאשם וניתקו קשר עמה ועם אימה. כמו כן, תוארו נזקים נרחבים הקשורים בפן הזוגי והמשפחתי, חוויות של חוסר מוגנות וחשדנות שהשתרשו ונטמעו בבסיס זהותה העצמית, חוסר שליטה ותפיסת העולם כמקום פוגעני ומאיים באופן הפוגע בתפקודה וביחסיה עם הסביבה. שירות המבחן ציין כי מאחר שהנאשם הינו סבה של נפגעת העבירה ולעולם יישאר חלק ממשפחתה ומחייה, לא תתאפשר לנפגעת העבירה התרחקות מלאה ממקור הפגיעה. נפגעת העבירה ערכה ניסיון לפנות לטיפול, אך ללא הצלחה, בשל קושי משמעותי מצדה לתן אמון בגורמי טיפול, נוכח הפגיעה הקשה ביכולתה לתת אמון בגורמי סמכות, בהינתן שסבה היווה עבורה גורם סמכות מגיל צעיר. נוכח האמור ובהינתן השפעות הפגיעה על הדינאמיקה המשפחתית, צפוי תהליך החלמתה של נפגעת העבירה להיות מורכב וקשה יותר. שירות המבחן העריך כי השלכות פגיעות הנאשם והנזקים עמם מתמודדת נפגעת העבירה, הינם ארוכי טווח ובהעדר עיבוד ומענה טיפולי, הן עלולות לבוא לידי ביטוי גם בהמשך בכל תחומי חייה ותפקודה בעתיד.

כנסיבות לקולה הבאתי בחשבון את העובדה שמרבית מהמעשים המגונים באו לידי ביטוי בנישוק של הקטינה על פיה, זאת לצד שני אירועים נוספים אשר אחד כלל בנוסף לנישוק הקטינה על פיה גם הכנסת ידו מתחת לחולצתה של הקטינה, נגיעה בחזה וליטוף גבה, והשני כלל נגיעה של הקטינה באיבר מינו של הנאשם, לפי בקשתו ממנה. הבאתי בחשבון כי המעשים המגונים בוצעו על ידי הנאשם בנפגעת עבירה אחת וכל אחד מהם כשלעצמו נמשך פרק זמן קצר מאד.

17. בבחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** על בית המשפט לבחון ענישה שהוטלה על נאשמים במקרים שנסיבותיהם דומות לנסיבות המקרה הנדון, תוך שימת לב להבחנות מתחייבות. בעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 780/16 **שושה נ' מדינת ישראל** (20.2.2017):

"...בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת לא נדרש בית המשפט לאתר מקרים שיש ביניהם חפיפה מושלמת; שהרי המציאות אינה מזמנת במרבית המקרים אירועים הזוהים 'אחד לאחד' זה לזה. בבואו של בית המשפט להציב מתחם ענישה הולם עבור הנאשם שבפניו, עליו לאתר מקרים שיהיו דומים דיים להשוואה".

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה מעלה מגמת החמרה עקבית ומובהקת, כנגזרת מהחומרה היתרה שמייחס המחוקק, כמו גם הציבור בכללותו, לעבירות מין בקטינים, ובעיקר עבירות מין במשפחה, המתבטאת בהטלת עונשי מאסר משמעותיים, לשם הגנה על אינטרס שלום הציבור ובמטרה להרתיע את היחיד ואת הרבים.

ראו למשל דברי בית המשפט העליון בע"פ 7880/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2022):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות מין במשפחה ועל החובה 'להשיב על עבירות אלו בענישה משמעותית, כגמול על מעשיו של העבריין וכביטוי לסלידתה של החברה ממעשים אלו' (ע"פ 677/09 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2009); ע"פ 7461/05 דדוש נ' מדינת ישראל, פסקאות 23-22 (03.04.2006); ע"פ 8290/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (28.11.2017)). עוד הודגש, כי לא רק שאין להשלים עם פגיעה חמורה בגופן ובנפשן של נפגעות עבירות מין ואלימות, אלא שיש להוקיע מעשים אלו - בין היתר באמצעות השתת עונשים חמורים. בתוך כך נקבע, כי יש ליתן משקל משמעותי במעמד גזירת העונש לנזק שנגרם לקורבן העבירה ולצללות שנותרו בנפשו (ע"פ 8233/05 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (14.08.2008))."

ראו גם, ע"פ 4095/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.12.2020):

"עבירות-המין הן מהחמורות שבספר העונשין. כאשר הן נעשות בתוך המשפחה - הן חמורות כפליים; וכאשר הן נעשות בקטינות רכות בשנים - חמורות הן שבעתיים. חילול הגוף וחירוב הנפש של ילדה רכה בשנים הוא מחריד ומזעזע; ניצול האמון, והמעילה בתפקיד 'המבוגר האחראי', כאשר הדבר נעשה בתוך המשפחה - קשים מנשוא. מדיניות הענישה בכגון דא, צריכה להיות בהתאם, ולפיכך חשוב שנקפיד לא 'להפר יראה' (ע"פ 5597/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 97 (25.11.2020))." כמו כן, ע"פ 9036/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.2020):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הטמונה בביצוע עבירות מין

בקטינים בתוך המשפחה - תוך ניצול לרעה של הקרבה הפיזית והנפשית, של האמון השורר באופן טבעי במסגרת התא המשפחתית, ושל פערי הכוחות האינהרנטיים בין הבגיר לקטין, וכל זאת לשם סיפוק יצריו של הפוגע (ראו: ע"פ 7661/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (04.01.2016) (להלן: ע"פ 7661/18); ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (11.01.2016) (להלן: ע"פ 1170/15)). לכך יש להוסיף גם את הנזקים שנגרמים מעבירות אלה (בהתאם לסעיף 40ט(4) לחוק העונשין), אשר נוטים להיות חמורים ביותר, שכן מעשים אלה מצלקים את נפשם של הקטינים הנפגעים - מה שמשפיע על תפקודם לכל אורך חייהם נוכח השלב ההתפתחותי בו נמצאים הקטינים (ראו: ע"פ 6315/13 יאסר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (29.02.2016); עניין וימר, פסקה 9; ע"פ 7433/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (17.05.2016)). על כן, גם הענישה הנוהגת בבית משפט זה, במקרים של עבירות מין בקטינים בתוך המשפחה, היא קשה ומרתיעה, באופן ההולם את חומרת המעשים ואת טיב הפגיעה בקורבנות. ענישה זו באה לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ואת האינטרס הציבורי הרב במיגור התופעה. כמו כן היא באה להעביר מסר ברור כי הנוטלים לעצמם חירות לפגוע בקטינים - צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים (ראו: ע"פ 6882/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (11.11.2015); ע"פ 5998/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 12-11 (02.07.2015); ע"פ 4146/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (29.06.2015); ע"פ 489/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (09.12.2018); ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (27.08.2014)).

ראו ע"פ 2359/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.8.2019), פס' 15:

"עבירות מין הנעברות בקטינים, בגדרי התא המשפחתית, הן מן העבירות החמורות שבספר החוקים. כל מהותן היא ניצול - של מרות ושליטה, אמון שניתן בבן משפחה, חולשה פיזית, ולעתים גם אי-הבנת טיבם של המעשים. אולם, למרבה הצער, סופו של הניצול איננו מסמן את סופה של הפגיעה. כפי שנזדמן לי להעיר לאחרונה, 'הפיכתו של 'המרחב הפנימי', שנועד ליחסי אמון והגנה, למרחב של ניצול ופגיעה, יכולה להמיט השפעה מתמשכת על נפגע העבירה' (ע"פ 9652/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.7.2019)). פגיעותיהן הרעות של עבירות אלו מהדהדות למשך שנים ארוכות. הן מותירות בעקבותיהן נתיב של הרס, ובו מצוי הנפגע, רווי בצלקות, קשיים ומכאובים; נושא בעל כורחו בתוצאות ניצולו. על רקע האמור, הובע בפסיקה חזור ושוב הצורך להחמיר עם מבצעי העבירות, לגמול לפוגע כעוצמת פגיעתו, לנקוט ביד קשה למען יראו ויִראו."

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, עיון בפסיקה מעלה מנעד ענישה רחב בעבירות של מעשים מגונים בבן משפחה, כך שהענישה תלויה בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה בהתאם

לאופיים של המעשים המיניים, ריבוי המעשים, חומרת העבירות, מספרן, תדירותן, משכן ומספר הקורבנות. באשר למקרים הדומים בנסיבותיהם במידת האפשר למקרה שלפנינו, **תוך התחשבות בהבדלים ובשוני שבין המקרים, ובהתאמות הענישה הנדרשות למקרה הנדון, ראו למשל:**

א. ע"פ 1859/20 פלוני נ' **מדינת ישראל ואח'** (23.12.2020) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של מעשים מגונים בשלוש קטינות, במסגרת שלושה אישומים. שתיים מנפגעות העבירה הן נכדותיו של הנאשם ונפגעת העבירה השלישית הועסקה בפיצרייה שהייתה בבעלותו בעת ביצוע המעשים. על פי האישום הראשון, במהלך תקופה של כחמש שנים, ביצע הנאשם בנכדתו א' בעת שהייתה בת 11-15, בהזדמנויות רבות ושונות ובמקומות שונים, מעשים מיניים לשם גירוי וסיפוקו המיני, ובכלל זאת נגע בה וליטף אותה בכל חלקי גופה לרבות בחזה, בישבנה, ובאיבר מינה מעל ומתחת לבגדיה. בחלק מהמקרים שבהם התארכה בבית, נכנס הנאשם לחדר שבו ישנה א' וביצע את המעשים האמורים. במקרה אחד, שהו א' והנאשם בפיצרייה בבעלותו, האחרון ניגש לכיוונה ומשבדק כי איש אינו מבחין, הכניס ידו מתחת לתחתוניה ונגע באיבר מינה. במועד אחר, הניח הנאשם את ידה של א' על איבר מינו מעל ומתחת לתחתוניה. במועד נוסף, כאשר א' עמדה בחלק האחורי של הפיצרייה, התקרב אליה הנאשם מאחור כאשר איבר מינו שלוף והוריד את חצאיתה ותחתוניה. א' נבהלה והרימה את חצאיתה אך הנאשם, לאחר שהביט לצדדים ובדק שאין איש בסביבה, שב והוריד את חצאיתה ותחתוניה, נצמד אליה וחיכך את איבר מינו סמוך לפי הטבעת שלה מספר פעמים. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בריבוי עבירות של מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים והיא בת משפחה לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) יחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין. על פי האישום השני, במועד שאינו ידוע למאשימה, התארכה נכדתו ב', קטינה בת 8-9, בבית ונותרה עם הנאשם ביחידות. לאחר שבדק כי אחיותיה וסבתה יצאו מהבית, הוביל הנאשם את ב' לחדר השינה ונעל את הדלת. הנאשם פשט את בגדיו ותחתוניה וכן את בגדיה ותחתוניה של ב' כך ששניהם היו ערומים ונשכב מעליה, זאת תוך כדי שאיבר מינו נגע בגופה. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר ששמע רחשים. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים והיא בת משפחה לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) יחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין. על פי האישום השלישי, במספר רב של הזדמנויות, במהלך תקופה של שלוש שנים, עת עבדה ג', קטינה בת 12-14, בפיצרייה בבעלותו, נגע הנאשם בישבנה וטפח עליו לשם סיפוק וגירוי מיני. באחד המועדים שבהם עבדה ג' בפיצרייה, קרא לה הנאשם לחלק האחורי של הפיצרייה לשטוף כלים. כאשר התקדמה לכיוון הכיור, חיבק אותה הנאשם ונצמד אליה. בהמשך, לאחר שחזרה לכיוון הדלפק, חיבק אותה הנאשם מלפנים, הכניס את ידיו מתחת למכנסיה ונגע בישבנה למשך מספר שניות. במועד אחר עת הייתה ג' כבת 14, הגיעה היא יחד עם חברתה לפיצרייה. אז, קרא לה

הנאשם להיכנס לחלק האחורי של הפיצרייה ושאל אותה: "מוכנה לעשות מה שגבר ואישה עושים, יהיה לך כיף". במועד אחר, שאל הנאשם את ג' אם היא "ברוגז איתו", ולאחר שהשיבה בשלילה טפח הנאשם על ישבנה פעמיים. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם בריבוי עבירות של מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) יחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה לאישום הראשון נע **בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**; מתחם הענישה לאישום השני נע **בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**; ומתחם הענישה לאישום השלישי נע **בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, הועמד על **6 שנות מאסר בפועל**, מאסרים על תנאי ופיצוי בסך כולל של 100,000 ₪ לשלוש נפגעות העבירה. ערעור על גזר הדין - נדחה. כאמור, במקרה שלפנינו מדובר בנפגעת עבירה אחת, ורף חומרת המעשים המגונים נמוך יותר.

ב. ע"פ 989/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (19.12.2019) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטין בן משפחה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-351(ג)(2) לחוק העונשין (למעט מקרה אחד שנטען כי אירע בשנת 2016). כתב האישום גולל מסכת אירועים שתחילתה בעת שנפגעת העבירה, בתה של בת זוגו של הנאשם, הייתה כבת 8 או 9 שנים, וסופה לאחר כארבע שנים, במהלכה ביצע הנאשם בה מעשים מגונים במספר רב של הזדמנויות. במקרים אלה, הכניס הנאשם את ידו מתחת לבגדיה של נפגעת העבירה ונגע באיבר מינה ובחלקי גופה לשם גירוי או סיפוק מיני. באחד המקרים נפגעת העבירה ביקשה מהנאשם לחדול ממעשיו, אולם הוא ביקש שתאפשר לו להמשיך לגעת באיבר מינה עד שאמה נכנסה לחדר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 45 חודשים לבין 7 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **47 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת בסך של 60,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור על הכרעת הדין, תוך שקבע, בין היתר, כי הנאשם עונה להגדרת "בן משפחה" לענין סעיף 351 לחוק העונשין, ודחה את ערעור הנאשם על גזר הדין. במקרה שלפנינו הנאשם נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

ג. ע"פ 6863/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל ואח'** (11.3.2018) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה בכל אחת משלוש נכדותיו בהיותן בנות 7, 12 ו-13, במשך תקופה העולה על שנתיים. על הנאשם, כבן 78, הושתו **5 שנות מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי לשלוש המתלוננות בסכומים של 90,000 ₪, 60,000 ₪ ו-60,000 ₪. ערעור הנאשם על רכיב הפיצוי בלבד - נדחה. כאמור, במקרה שלפנינו מדובר בנפגעת עבירה אחת.

ד. ע"פ 8290/16, 8351/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (28.11.2017) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה (בתו

ואחייניתו), לפי סעיף 351(ג) בנסיבות סעיף 348(ב) בנסיבות המנויות בסעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין וכן בניסיון לעבור עבירה כאמור. מלכתחילה הוגש נגד הנאשם כתב אישום שכלל 4 אישומים שייחסו לו ביצוע עבירות מין והטרדה מינית בבנות משפחה. הנאשם זוכה מהעבירות שייחסו לו באישומים השלישי והרביעי והורשע באישומים הראשון והשני בלבד. הנאשם הוא אביה של ע' ודודה של ט'. שתיהן קטינות, ילידות שנת 2000. על פי **האישום הראשון**, בעת שהייתה הקטינה ט' כבת 11-12 התארחה היא יחד עם הנאשם בבית אמו. בעת שהשניים ישנו כל אחד מהם על מזרן נפרד בסלון הבית, ט' התלוננה על כאבי בטן. הנאשם הציע להרגיע את בטנה, הרים את חולצתה של ט' וליטף את בטנה, תוך כדי כך ניסה לגעת בחזה של ט', אך זו סירבה. הנאשם הציע ללטף את גבה ו-ט' הסכימה והתהפכה על בטנה. הנאשם התיישב על ישבנה של ט' וליטף את גבה והחל ללטף בסמוך לחזה. ט' התנגדה, הזיזה את גופה כדי למנוע מהנאשם מללטף את חזה, וביקשה ממנו לחדול ממעשיו. הנאשם עבר חזרה למזרנו וכשהוא מכוסה בשמיכה, הוריד את מכנסיו, שפשף את איבר מינו וביקש מט' "תגע לי, תעשי כמוני" ומשך את ידה של ט', אך זו התנגדה. הנאשם נשכב לידה, הרים את שמיכתה וניסה להוריד את מכנסיה ותחתוניה. ט' התנגדה והנאשם הכניס ידו מתחת לחולצתה ונגע בבטנה והתקרב לחזה. ט' דחפה והרחיקה את הנאשם מעליה. לאחר שט' נרדמה העיר אותה הנאשם וניסה שוב להוריד את מכנסיה וחולצתה, ט' פרצה בבכי וכתוצאה מכך התעוררה אמו של הנאשם והוא חדל ממעשיו. הנאשם אמר לט' שלא תספר לאביה ושאישי לא ידע על מה שקרה ביניהם. שלושה שבועות לאחר מכן, כשט' והנאשם התארחו שוב בבית אמו, הציע הנאשם לט' "אם היא רוצה לחזור לעשות שוב". בתגובה אמרה ט' לנאשם שאם לא יניח לה תספר על כך לאביה. על פי **האישום השני**, בעת שהייתה הקטינה ע' כבת 9 התארחה יחד עם הנאשם בבית אמו של הנאשם. בעת שישנה הקטינה ע' יחד עם הנאשם ובנו במיטה זוגית אחת, ניצל הנאשם את ההזדמנות שבנו יצא מן החדר, כאשר ע' נרדמה ונותרה לישון במיטה לידו, חשף את איבר מינה וליקק אותו. משהתעוררה ע' חדל הנאשם ממעשיו. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בשני אירועים שונים ונפרדים שיש לקבוע בעניינם שני מתחמים נפרדים. בגין מעשה העבירה באישום הראשון שביצע הנאשם באחייניתו נקבע מתחם עונש שנע **בין שנתיים מאסר לשש שנות מאסר לריצוי בפועל**. בגין מעשה העבירה באישום השני שביצע הנאשם בבתו, נקבע מתחם שנע **בין שלוש שנות מאסר לשבע שנות מאסר לריצוי בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו, כעונש כולל, 44 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 15,000 ₪ לכל אחת מנפגעות העבירה. בית המשפט העליון דחה את הערעור על הכרעת הדין והחמיר את עונשו של הנאשם לכדי 64 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כאמור, במקרה שלפנינו מדובר בנפגעת עבירה אחת. הנאשם בענייננו נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

ה. ע"פ 5347/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.4.2016) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות של מעשים מגונים בן משפחה, לפי סעיף 348(א) בנסיבות

סעיף 345(א)(3) וסעיף 351(ג)(1) לחוק העונשין; ובעבירות רבות של מעשים מגונים, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. כתב האישום כלל שלושה אישומים. על פי האישום הראשון והשני, הנאשם ביצע בבת אחיה של אשתו- אחייניתו, טרם מלאו לה 14 שנים, מעשים מגונים בשתי הזדמנויות בכך שליטף את גופה ונגע באיבריה המוצנעים, לרבות באיבר מינה. על פי האישום השלישי, ביצע הנאשם באימה של אשתו - החמות, מעשים מגונים בהזדמנויות רבות בכך שליטף את גופה והכניס את ידו מתחת לחצאיתה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינה של האחיינית נע בין 2.5 ל-4.5 שנות מאסר בפועל; וכי מתחם העונש ההולם בעניינה של החמות נע בן 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם בגין עבירות המין שבוצעו באחיינית - הועמד על **שלוש שנות מאסר**, ובגין המעשים המגונים שבוצעו בחמות - הועמד על שנת מאסר אחת. משום שמדובר בשתי מתלוננות נפרדות, ומכיוון שהעבירות בוצעו בנסיבות שונות, בית המשפט המחוזי קבע כי עונשי המאסר בפועל יצטברו זה לזה, תוך חפיפה חלקית ביניהם, כך שהנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל-3.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת באישומים הראשון והשני בסך של 40,000 ₪ ולמתלוננת באישום השלישי בסך של 25,000 ₪. ערעור על גזר הדין - נדחה. כאמור, במקרה שלפנינו מדובר בנפגעת עבירה אחת. הנאשם בענייננו נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

ו. ע"פ 337/13, 890/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.9.2013) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בריבוי מקרים של מעשים מגונים בביתו הקטנה לפי סעיף 351(ג)(2) בצירוף סעיף 348(ב) לחוק העונשין ובנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, וזוכה מחמת הספק מאישום נוסף שעניינו ביצוע מעשה מגונה כלפי קטינה אחרת בת משפחה. בתקופה שבה הייתה נפגעת העבירה תלמידת כיתה ג', ועד הגיעה לכיתה ה', במשך כשלוש שנים, נהג הנאשם מדי כמה ימים להגיע בשעות הלילה לחדר בו ישנה נפגעת העבירה יחד עם אחותה הבכורה וללטף את איבר מינה מעל לתחתוניה. נפגעת העבירה הייתה מתעוררת ממגע אצבעו של אביה על איבר מינה. באחד המקרים, הגיע הנאשם בשעת לילה לחדרן של בנותיו, התיישב באופן שברכיו נוגעות ברצפה, והחל ללטף באמצעות אצבעו את איבר מינה של נפגעת העבירה מעל תחתוניה. אז התעוררה נפגעת העבירה והנאשם עזב את חדרה. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של שנתיים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה בסך 50,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על הכרעת הדין ועל גזר הדין וקיבל את ערעור המדינה על קולת גזר הדין, והעמיד את עונשו של הנאשם על **45 חודשי מאסר בפועל**, חלף תקופת המאסר בפועל שקבע בית המשפט המחוזי. הנאשם בענייננו נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

ז. ע"פ 7899/13 **פלוני נ' מדינת ישראל ואח'** (24.6.2014) - הנאשם הורשע, לאחר

שמיעת ראיות, בעבירות מין שביצע כלפי שלוש נכדותיו הקטניות: במסגרת האישום הראשון, הורשע הנאשם במספר עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחתו בעת שטרם מלאו לה ארבע-עשרה שנים לפי סעיפים 351(ג)(1), 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין ובמספר עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה בעת שטרם מלאו לה שש-עשרה שנים שלא בהסכמתה החופשית לפי סעיפים 351(ג)(2), 348(ב) ו-345(א)(1) לחוק העונשין. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בשתי עבירות של מעשים מגונים בשתי קטניות בנות משפחתו בעת שטרם מלאו להן ארבע-עשרה שנים לפי סעיפים 351(ג)(1), 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, ובעבירה אחת של מגונים בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה שש-עשרה שנים שלא בהסכמתה החופשית לפי סעיפים 351(ג)(2), 348(ב) ו-345(א)(1) לחוק העונשין. האישום הראשון התייחס למעשים מגונים שביצע הנאשם במתלוננת מ' בהזדמנויות שונות בין השנים 1998-1999, דהיינו - בין הגילים 8-16, בעת שביקרה בביתו עם אחיותיה. במהלך הביקורים, בלמעלה מ-15 מקרים שונים, ביצע הנאשם ב-מ' מעשים מגונים בחצר ביתו או בגן משחקים סמוך. הנאשם נהג לגעת בחזה של מ', להיצמד לגופה ולהתחכך בו. לעיתים הוריד את מכנסיה ותחתוניה וחיכך את איבר מינו באיבר מינה ובישבנה. במהלך ביצוע המעשים נהג הנאשם לנשק אותה על פיה ולחש על אוזנה "אל תפחדי, אני לא עושה משהו רע, אל תגידי לאף אחד". במספר הזדמנויות ביקש ממנה הנאשם לגעת באיבר מינו, וכשסירבה, הכריח אותה לגעת בו. פעם אחת, כך נטען, ליטף הנאשם את חזה של מ' בעת שהסיע אותה ברכבו. משבגרה מ', ביקשה מהנאשם במספר הזדמנויות שיחדל ממעשיו, אך הוא כפה עצמו עליה. האישום השני התייחס למעשים מגונים שביצע הנאשם במתלוננות א' ו-ה', במספר הזדמנויות בשנים 2007 ו-2009, בעת ביקוריהן בביתו. במקרה שארע בשנת 2007 שיחק הנאשם בחצר ביתו עם המתלוננת א' שהייתה באותה העת בת 12. בעודם בחצר, תפס אותה הנאשם, ליטף את ישבנה, חיכך את איבר מינו בגופה ונישק את צווארה. כשנתיים מאוחר יותר, במקרה נוסף שארע במהלך חופשת חג בסוף שנת 2009, הגיעו המתלוננות א' ו-ה' לביקור נוסף בבית הנאשם יחד עם הוריהן. במהלך ביקור זה, יצא הנאשם לחצר בה שיחקו השתיים כדי להביא להן ממתקים ואז ביצע בהן מעשים מגונים. הנאשם נצמד לגופה של המתלוננת א', ליטף את ישבנה וחיכך את איבר מינו בגופה. א' צעקה לאביה, אך הנאשם השתיק אותה ואמר לה: "אל תפריעי לאבא", ואז המשיך להיצמד לגופה עד שהיא הרחיקה אותו ממנה. לאחר מכן, נצמד הנאשם למתלוננת ה', שהייתה באותה העת בת שבע, וחיכך את איבר מינו בגופה. בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם באישום הראשון נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר וכי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם באישום השני נע בין 5 ל-16 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירות של אלימות במשפחה, **18 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת מ' בסך של 25,000 ₪. הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין- נדחה, בכפוף להפחתת המאסר המותנה כך שיעמוד על 24 חודשי מאסר (חלף 42 חודשי מאסר שקבע בית המשפט המחוזי).

כאמור, במקרה שלפנינו מדובר בנפגעת עבירה אחת. הנאשם בענייננו נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

ח. ע"פ 5421/12 פלוני נ' **מדינת ישראל** (29.8.2013) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה לפי סעיף 351(ג)(1) בצירוף סעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין. כתב האישום המתוקן מתאר סדרה של עבירות מין שביצע הנאשם בנכדתו, בעת שהייתה כבת 9-11. בהזדמנויות שונות, ביצע הנאשם בנפגעת העבירה מעשים מגונים, בעת שביקרה בביתו והוא נותר עמה בחדרו ביחידות. בעת שהייתה נפגעת העבירה בת 9 ושכבה עם הנאשם במיטתו, הוא ליטף ועיסה, שוב ושוב, את חזה מתחת לגופיה. בשלב כשלהו, הדפה נפגעת העבירה את ידו של הנאשם מעליה, אולם הלה המשיך במעשיו. לאחר מכן, הכניס הנאשם את ידו מתחת למכנסיה ותחתוניה של נפגעת העבירה, ליטף ועיסה את איבר מינה. לאחר ביצוע מעשים אלה, הוציא הנאשם את ידו מאיבר מינה של נפגעת העבירה, ליקק אחת מאצבעות ידו ונגע באיבר מינו, מתחת לשמיכה בה התכסה. בהמשך, עיסה הנאשם בידו את גבה של נפגעת העבירה. בתום המעשים, מסר הנאשם לקטינה סכום של 50 ₪ וביקש שלא תראה את הכסף לאיש. באחד מימי שישי, כאשר נפגעת העבירה שכבה עם הנאשם במיטתו, ביצע הנאשם במתלוננת מעשים דומים לאלו שתוארו בסעיף הקודם, בנוסף לליטוף ועיסוי ישבנה. הנאשם פסק ממעשיו לאחר שנפגעת העבירה הדפה אותו מעליה, וכאשר אחיה נכנס במפתיע לחדר. במועד נוסף, בעת שהייתה נפגעת העבירה בת 11, בשעות הערב, סעדו נפגעת העבירה ובני משפחתה בבית הנאשם, ביחד עם אשתו ואחד מבניו. הנאשם עצמו לא נכח בסעודה ונשאר בחדרו, בדירה האחרת המצויה בקומה השנייה באותו בנין. בתום הסעודה, התבקשה נפגעת העבירה על-ידי אמה לרדת לדירת הנאשם על-מנת לומר לו שלום, בטרם תשוב לביתה. נפגעת העבירה ירדה לדירתו של הנאשם ונכנסה לחדרו, שעה שהנאשם שכב במיטתו וצפה בטלוויזיה. נפגעת העבירה נשכבה עם בגדיה במיטתו של הנאשם וצפתה עמו בטלוויזיה. בשלב זה, החל הנאשם לעסות את גבה של נפגעת העבירה ולאחר מכן את חזה, מעל לבגדים, ובהמשך מתחת לחולצה ולגופיה שלבשה. לאחר מכן, הכניס הנאשם את ידו מתחת למכנסיה ותחתוניה של נפגעת העבירה וליטף ועיסה את איבר מינה. בהמשך, ליקק הנאשם אחת מאצבעותיו ונגע באיבר מינו. הנאשם לא הסתפק בכך, והמשיך ללטף ולעסות את חזה של נפגעת העבירה מעל לבגדיה. בשלב זה, נכנסה אמה של נפגעת העבירה לחדרו של הנאשם, על-מנת לאסוף את בתה, ומשהבחין בכך הנאשם הוא חדל ממעשיו ומסר לנפגעת העבירה, בנוכחות האם, סכום של 50 ₪. בכל זמן ביצוע המעשים האמורים, ניסתה נפגעת העבירה למנוע מהנאשם לבצע בה את זממו, כאשר דחפה והדפה את ידו מעליה, אך הוא התעלם מכך והמשיך בביצוע המעשים. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **4 שנות מאסר לריצוי בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 100,000 ₪. ערעור על גזר הדין - נדחה. כאמור, במקרה שלפנינו מדובר בנפגעת עבירה אחת. כנזכר, הנאשם בענייננו

נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

ט. ע"פ 8297/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.11.2013) - הנאשם הורשע, בעבירות של מעשה מגונה בקטינה וניסיון לבצע מעשה מגונה בקטינה, לפי סעיפים 351(ג)(2), 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין וכן מעשה מגונה בפני קטינה לפי סעיף 351(ד) לחוק העונשין. הנאשם היה בן זוגה של אם נפגעת העבירה הקטינה והתגורר עמן בדירת המשפחה. במועדים שונים בעת שהייתה נפגעת העבירה בת 11, ניצל הנאשם הזדמנויות שונות בהן שהה עם נפגעת העבירה ביחידות כדי לגעת בה שלא בהסכמתה דרך בגדיה בחזה שלה ובאזור איבר מינה. זאת, בין היתר, בעת שצפו יחדיו בטלוויזיה בחדר השינה בדירה ובעת שנסעו ברכבו של הנאשם. בנוסף למעשים אלו ביקש הנאשם מנפגעת העבירה שתיגע בידה באיבר מינו וכשסירבה לקח את ידה וניסה לשים אותה על איבר מינו, אולם נפגעת העבירה הצליחה להדפו ממנה. במקרה אחר נכנס הנאשם לחדר המקלחת שבדירה בעקבות נפגעת העבירה וביקש להוריד את חולצתה בכדי שיוכל לראות את החזה שלה. על אף סירוב נפגעת העבירה ובקשתה שיעזוב את החדר לא הסכים הנאשם לצאת. בהמשך נגע בידו בחזה של נפגעת העבירה שלא בהסכמתה ורק לאחר מכן נענה לבקשתה ויצא מחדר המקלחת. במועד אחר, אפשר הנאשם לנפגעת העבירה ולאחיה הקטין לצפות בסרט פורנוגרפי. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 6 שנות מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וחויב בתשלום פיצוי בסך ₪ 75,000 לנפגעת העבירה. בית המשפט העליון מצא כי רף הענישה הנוהג בנסיבות דומות לנסיבות אותו מקרה, אשר אינו נמנה על החמורים שבמקרים, נמוך במידה לא מבוטלת מהעונש שהושת על הנאשם ולכן העמיד את עונשו על **57 חודשי מאסר בפועל**. כאמור, במקרה שלפנינו הנאשם בעניינו נגע בחזה של נפגעת העבירה אך לא באיבר מינה.

י. ע"פ 6695/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.1.2009) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים שלא בהסכמתה, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין. נפגעת העבירה, שהייתה בעת הרלוונטית לכתב האישום קטינה, נהגה לישון מפעם לפעם בביתם של אחותה ושל הנאשם, שהינם בני זוג. נטען, כי בעת שנפגעת העבירה כבת 13.5 ישנה בסלון ביתם של אחותה והנאשם, נטל הנאשם את ידה של נפגעת העבירה, ללא הסכמתה החופשית, והצמידה לאיבר מינו תוך שהוא מבצע תנועות שפשוף עד הגיעו לפורקן מיני. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם **20 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה בסך של ₪ 30,000. הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין - נדחה.

יא. תפ"ח (מח' מרכז) 1285-08-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.11.2023) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה,

לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין. הנאשם היה נשוי לסבתה של הקטינה (ילידת 2010) והיה לה לסב חורג. במהלך שנת 2020, בעת שהקטינה הייתה כבת 10, בהיותם בבית הנאשם והסבתא, הורה הנאשם לקטינה להוריד את בגדיה, היא עשתה כן והנאשם נגע בחזה ובאיבר מינה. הקטינה ביקשה מהנאשם לחדול ממעשיו והוא עשה כן, וביקש ממנה שלא תספר לאיש על מעשיו. במועד נוסף, שהתה הקטינה עם אחיה בבית הנאשם. לבקשת אם הקטינה, הנאשם הסיע את הקטינה לביתה ובהיותם לבד בבית, הורה לה להוריד את בגדיה, ונגע בחזה ובאיבר מינה. הקטינה ביקשה מהנאשם לחדול ממעשיו והוא עשה כן, וביקש שלא תספר על מעשיו לאיש. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם **שבין 3 שנים ו-9 חודשים לבין 5.5 שנות מאסר בפועל**, ומצא לחרוג ממנו לקולה ביחס לנאשם בשל סיכויי שיקום ממשיים. על הנאשם, כבן 73, נעדר עבר פלילי, הושטו 27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי בסך של 75,000 ₪.

יב. תפ"ח (מח' ב"ש) 64930-07-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.5.2022) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בריבוי עבירות של מעשים מגונים בבן משפחה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין. הנאשם נשוי לדודתם של שני נפגעי העבירה. במהלך כשש שנים, במספר הזדמנויות, בבית הנאשם או במהלך נסיעה על האופנוע, ביצע הנאשם בנפגעי העבירה, שהיו באותה העת קטינים, מעשים מגונים לשם גירוי סיפוק או ביזוי מיניים. אישום ראשון: במספר הזדמנויות במהלך התקופה הרלוונטית, שהה ד.ס בבית הנאשם ולעיתים אף נותר לישון שם. במהלך שהותו בבית, ביצע הנאשם ב-ד.ס מעשים מגונים לשם גירוי סיפוק או ביזוי מיניים כמפורט להלן: בטרם הגיע ד.ס לגיל מצוות או בסמוך לכך, בשלוש הזדמנויות, עת שכב ד.ס על אחת המיטות בבית הנאשם, הגיע הנאשם למקום בו שכב ונגע באיבר מינו של ד.ס, מתחת לבגדיו, והכל לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. עת היה המתלונן ד.ס כבן 9 שנים או בסמוך לכך, בהזדמנות אחת, ישב ד.ס על אחת המיטות בחדר השינה בבית הנאשם. הנאשם שכב במיטה כשהוא מכוסה בשמיכה, חשף מתחת לשמיכה את איבר מינו, לקח את ידו של ד.ס והניחה על איבר מינו, והכל לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. במקרה אחד, לאחר שד.ס הגיע לגיל מצוות או בסמוך לכך, בסלון בית הנאשם, ניגש הנאשם אל ד.ס ונגע באיבר מינו, מעל ומתחת לבגדים שלבש. במקביל, תפס הנאשם את ידו של ד.ס, הניח אותה על איבר מינו החשוף ש"הציץ" מבעד הפתח ב"גטקס" שלבש, ושפשף באמצעותה את איבר מינו עד אשר הגיע לסיפוק מיני, והכל לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. סמוך לגיל המצוות של ד.ס, במספר הזדמנויות, הרכיב הנאשם על האופנוע את ד.ס כשהוא ישוב לפניו בין שתי רגליו המפוסקות של הנאשם, ותוך כדי הנסיעה, התחכך הנאשם עם איבר מינו בגופו של ד.ס, ובמקביל נגע באיבר מינו של ד.ס מתחת לבגדיו, ולעיתים מעל לבגדיו, וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. אישום שני, במספר הזדמנויות, במהלך נסיעה על האופנוע, ביצע הנאשם ב.ח.ס שהיה באותה העת קטין, מעשים

מגונים לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. בעת שהנאשם הרכיב את י.ח.ס על האופנוע, כשהוא ישוב לפניו בין שתי רגליו המפוסקות של הנאשם, הנאשם נצמד לי.ח.ס מאחור ונגע באיבר מינו, והכל לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. תוך כדי מעשיו, הורה הנאשם לי.ח.ס להסתכל קדימה אל הכביש. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם לאישום הראשון **בין 40 ל-80 חודשי מאסר בפועל** ואת מתחם העונש ההולם לאישום השני **בין 20 ל-50 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו **24 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 55,000 ₪ לשני נפגעי העבירה יחד.

יג. תפ"ח (מח' ת"א) 53534-09-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.10.2024) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בשלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 על ידי בן משפחה, בהתאם לסעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין. במהלך תקופה של שנה-שנתיים ביצע הנאשם בנכדתו הקטינה מעשים מגונים, בשלוש הזדמנויות. במקרה הראשון, הגיעה הקטינה בשעות הערב לביתו של הנאשם. בעת שהקטינה שכבה על הספה בסלון, הנאשם הכניס את ידה של הקטינה אל מתחת לתחתוניו, תוך שדרש ממנה לגעת באיבר מינו, וזאת לשם גירוי או סיפוק מיני. הקטינה אחזה באיבר מינו של הנאשם לפי דרישתו ומיד לאחר מכן ביקשה ממנו לחדול מכך ומשכה ידה מתחתוניו. באירוע השני, הגיע הנאשם לביתה של הקטינה, ובעת שישבו יחדיו על הספה בסלון, הפשיל הנאשם את מכנסיו ותחתוניו והורה לקטינה להושיט לו את ידה, אך הקטינה סירבה לעשות כן. משסירבה, תפס הנאשם בידה של הקטינה בניגוד לרצונה, והניחה על איבר מינו, וזאת לשם גירוי או סיפוק מיני. בהמשך, ביקשה הקטינה מהנאשם לחדול מהמעשה, משכה ידה מאיבר מינו, ופנתה לנאשם בשאלה: "למה בחרת דווקא בי?". הנאשם השיב לה כי אחיה "הוא בן", ואחותה "קטנה מדי". באירוע השלישי, ביקשה הקטינה מהנאשם שיקנה לה גלידה, וזה השיב כי אם ברצונה לקבל גלידה עליה לגעת באיבר מינו. בתגובה, נגעה הקטינה באיבר מינו של הנאשם מעל בגדיו, לשם גירוי או סיפוקו המיני. בית משפט זה קבע מתחם ענישה הולם **שבין 30 ל-54 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **33 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי לנפגעת העבירה בסך של 60,000 ₪. הוגש ערעור לבית המשפט העליון אשר עודנו תלוי ועומד (עפ"ג 46969-11-24). המקרה שלפנינו חמור פחות, שכן כאן עסקין באירוע אחד של מגע באיבר מינו של הנאשם, לצד מעשים מגונים רבים אחרים ברף חומרה נמוך יותר.

18. לאחר שנתתי דעתי למידת הפגיעה בערכים המוגנים, ריבוי העבירות, נסיבות ביצוען, פרק הזמן הממושך שבמהלכו בוצעו העבירות, גילה הצעיר מאד של נפגעת העבירה, פער הגילים בינה לבין הנאשם, פער הכוחות בין השניים וניצול לרעה של מעמדו וכוחו של הנאשם במסגרת המשפחתית, הנזק שנגרם לנפגעת העבירה, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה

במקרים דומים ככל הניתן, ובהתחשב בכך שמדובר במעשים אשר כשלעצמם נמשכו פרקי זמן קצרים ביותר, ואינם ברף גבוה של חומרה ביחס למקרים מסוג זה המובאים לפתחם של בתי המשפט, באתי למסקנה כי יש לקבוע את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, כך שיהיה נמוך מהעונש המזערי.

אשר על כן, ממכלול השיקולים שמנתי, מתחם הענישה ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם הינו **בין 25 לבין 50 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.**

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה?

19. בהינתן מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לתן דעתו האם ראוי לחרוג מגבולותיו לקולה בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין).

בענייננו, לא נטען כי יש לחרוג לחומרה משיקולי הגנה על הציבור או לחרוג לקולה משיקולי שיקום, ואכן לא מצאתי כי קיימת הצדקה לחריגה כלשהי ממתחם הענישה ההולם.

קביעת העונש הראוי לנאשם

20. לאחר קביעת מתחם הענישה ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לו, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מטיעוני הצדדים לעונש, דבר הנאשם בבית המשפט, תסקירי שירות המבחן, הערכות מסוכנות מינית ומכלול הראיות והעדויות שהוצגו בבית המשפט. בדרך זו חידד תיקון 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם והמובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.2009)).

21. **מתסקיר שירות המבחן** שנערך בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 73 שנים, נשוי, אב ל-7 ילדים וסב לנכדים ונינים. הנאשם עבד עד כחצי שנה לפני מועד עריכת התסקיר כנהג משאית עם מנוף אשר בבעלותו, אך חדל מלעבוד עקב תאונת דרכים ומתפרנס מעבודת

משאית נוספת בבעלותו שעליה נוהג בנו. הנאשם נשר מבית הספר בגיל צעיר וסייע לאביו בהיותו נכה צה"ל. לדבריו, שירת כלוחם בצנחנים והיה כשנתיים בקבע, אך פסק מלשרת במילואים לאחר שנשפט בבית דין צבאי בגין אי התייצבות למילואים. הנאשם ניהל בעבר עסקים שונים ללא הצלחה וצבר חובות כספיים עד אשר פנה לשמש כנהג משאית, התקדם לתחום המנופים והקים עסק משלו. הנאשם נישא לרעייתו בעת שהיה בן 23 ולשניים 7 ילדים, נכדים ונינים. הנאשם הדגיש כי גידל את ילדיו למופת, ועד היום תומך בהם ובילדיהם, מלבד בתו, אימה של נפגעת העבירה, בה תמך באופן אינטנסיבי עד לחשיפת פגיעות המין בבתה, נפגעת העבירה, לפני כ-8 שנים, ומאז נותק עמה הקשר. הנאשם התרכז בחלקיו המיטיבים כאב משפחה תומך ודואג, לצד פגיעתו בנכדתו, אשר לדבריו הסבה פגיעה בכל המשפחה, והתקבל הרושם שהנאשם מרוכז בהשלכות מעשיו, כשתיאר כי הרס את היחסים בתוך המשפחה ומאז הוא נעדר שמחת חיים וחש בושה.

הנאשם הכיר בביצועו לעבירות המין שביצע בנכדתו וביקש להדגיש כי הוא נוטל אחריות אך לצד זאת התקשה להסביר את מעשיו, מניעי התנהגותו ודפוסי חשיבתו, שלל כוונה מינית, משיכה מינית או עוררות מינית מהמגע עם נכדתו, והתקשה להצביע על נסיבות בחירתו בה כמושא לדחפיו המיניים ולהתייחס לאופי הקשר עמה. שירות המבחן ציין כי עלה רושם שהנאשם נמנע מכך וכי מעבר לתיאור טכני ושטחי של מעשיו המיניים הפוגעניים, לא הצליח להעמיק בהשלכות מעשיו על נכדתו ובמהות הפגיעה. שירות המבחן ציין כי בהקשר זה לא התרשם שהנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשי העבירה, לרבות אמפתיה לקורבן והכרה בנזק ובעונש לו הוא ראוי. צוין כי הנאשם התמקד במחירים שהוא משלם מאז חשיפת מעשיו ומוכנותו גם אם באופן מילולי לקבל טיפול, אף שאינו יודע למקד את צרכיו בטיפול וסבור כי לא יחזור על "הטעות" שעשה נוכח המחירים שמשלם. שירות המבחן ציין כי הנאשם ביטא אמנם כאב על הנתק מביתו ומשפחתו מאז חשיפת מעשיו, אך יחד עם זאת לא הצליח להסביר מדוע שאר בני המשפחה ניתקו קשר עם משפחת נפגעת העבירה ולא נעשה דבר על מנת ליישר את ההדורים, כאשר ייתכן ולקיימת אחריות מצדו על מעשיו הייתה מאפשרת איזונים אחרים במשפחה והקלת הלחץ על נפגעת העבירה ובני משפחתה. עוד צוין כי ניסיונות שירות המבחן לשוחח עם בתו של הנאשם, אם נפגעת העבירה, לא עלו יפה.

במסגרת גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, ואף בחלוף השנים הוא חסר אמפטיה לקורבן, התקשה לשתף פעולה באבחון, להסביר את מניעיו ולהתייחס לדחפיו המיניים ולדפוסי חשיבתו. הנאשם מתקשה להעמיק באחריותו למצב ולבחון שינוי בהתנהלותו למרות שביטא חרטה הנראית כנה, לא פעל לתיקון ושיקום מצבו ויחסיו עם בני משפחתו. הנאשם סבור שלא יחזור על מעשה העבירה למרות שלא פנה לטיפול והוא שולל כוונה או משיכה מינית פדופילית, על אף שביצע עבירות מין בקטינה. שירות המבחן התרשם מהעדר התייחסות מספקת למניע המיני ולעיוותי חשיבה. מדובר בפגיעות חוזרות שהנאשם לא הפסיקן בעצמו אלא מכוח הגבול שהציבה נפגעת העבירה עם חשיפת מעשיו. הנאשם לא לקח אחריות על נידוי נפגעת העבירה ומשפחתה, כאשר נראה שיתר בני

המשפחה בחרו בצד שלו באופן שיכול ללמד על מרכזיות מעמדו המשפחתי.

לצד גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן התרשמותו מהשפעה מרתיעה של ההליך המשפטי, הבעת תחושות של חרטה ובושה מול בני המשפחה, חשש של הנאשם מתוצאות גזר הדין, נכונות שביטא לטיפול והעדר אינדיקציה לביצוע פגיעות מיניות נוספות מצדו במשך 8 שנים שחלפו מאז.

שירות המבחן העריך כי הפרוגנוזה הטיפולית וסיכויי השיקום של הנאשם הינם נמוכים ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו. שירות המבחן המליץ על ענישה מציבת גבול אשר תדגיש את חומרת מעשיו.

22. הנאשם פגע מינית בנכדתו, תוך שניצל את תמימותה ורצונה בקרבתו כסב אהוב וכמי שתמך במשפחתה, בעודו מבוגר ממנה בכ-50 שנה, והיא עצמה הייתה בין הגילאים 10-13.5 שנים, על פני תקופה שנמשכה כשלוש שנים וחצי.

לחובת הנאשם יש לזקוף אם כן את חומרת המעשים שביצע, העבירות בהן הורשע ומדיניות הענישה המחמירה, עליה עמדתי לעיל. בהקשר זה יש לתן משקל לשיקולי הרתעת הנאשם מפני הישנות ביצוע עבירות מין נוספות בעתיד בדרך של הטלת עונש מרתיע (סעיף 40 לחוק העונשין), בעיקר משזוהו קשיי הנאשם לקבל אחריות מלאה וכנה על מעשיו ולבחון שינוי בהתנהלותו. כמו כן, נדרשת הענישה להעביר מסר מרתיע וחד משמעי לעברייני מין פוטנציאליים לבל יבצעו עבירות דומות (סעיף 40 לחוק העונשין). ראוי שהענישה בעבירות מסוג זה תעמוד לנגד עיניהם של כל אלה המבצעים עבירות מין בקטינים, ובפרט אלה העושים שימוש לרעה ומנצלים פערי כוחות ויחסי קרבה אישיים ומשפחתיים, לשם סיפוק צרכיהם המיניים.

במקרים כגון דא, יש לשיקולי הרתעה משקל משמעותי לעניין העונש, והמקרה שלפני הוא מאותם מקרים שיש בהם הצדקה לגזור עונש משמעותי בעל אפקט חינוכי והרתעתי, שהרי **"חברה המקפידה על שלום חבריה, ביטחונם וכבודם האנושי נדרשת לשקוד על מניעת ביצועם של מעשים שיש בהם פגיעה כה קשה בערך האדם כאדם, תחילה דרך חינוך בניה ובנותיה וקביעת האיסורים ההולמים, ובמקרים שבהם החינוך נכשל והאיסור לא כובד, אזי דרך מערכת אכיפת החוק והענישת החוטאים"** (ע"פ 3163/11 פילאלי נ' מדינת ישראל (24.4.2012)).

יתר על כן, בית המשפט העליון עמד לא אחת על החשיבות שבנקיטת יד קשה כלפי עבריינים שביצעו עבירות מין במשפחה, וזאת **"הן לשם הרתעתם האישית והן להרתעת הרבים,**

ובעיקר על מנת לשקף את מידת הפגיעה החמורה בקורבנות ובזכות היסוד של כבוד האדם, וכן במטרה להביע את הסלידה ושאת הנפש של החברה מביצוע עבירות אלו. הדבר נכון ביתר שאת, כאשר מדובר בקורבנות קטינים" (ע"פ 7015/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 42 (18.11.2012)).

בהקשר זה ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 2783/22 דאבוש נ' מדינת ישראל (12.5.2023), פס' 57 ו-59 לפסק דינו של כב' השופט ד' מינץ:

"אין צורך להכביר במילים על החומרה היתרה הגלומה בעבירות מין ועל ההשלכות המשמעותיות שעבירות מסוג זה טומנות בחובן על הקורבן ובני משפחתו. עבירות אלה מגלמות לא רק פגיעה פיזית, אלא גם פגיעה נפשית קשה בקורבן שתותר צלקות עמוקות ותצריך הליכי שיקום ארוכים ומורכבים ... למרבה הצער, עבירות מין בכלל ובמשפחה בפרט הן רעה חולה שטרם חלפה מן העולם. עבירות אלה נעשות על פי רוב בחדרי חדרים, באופן המקל על ביצוען מחד גיסא ומקשה על גילויין מאידך גיסא. מציאות זו מחייבת את בית המשפט לנקוט בענישה מחמירה שתסייע בהרתעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע מעשים מעין אלו ותשדר מסר חד-משמעי בדבר סלידת החברה מהם (וראו למשל: ע"פ 4018/20 לוגסי נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (30.12.2021); ע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (29.1.2019); ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-9 לפסק דינו של השופט א' שטיין (6.12.2018); ע"פ 5347/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (20.4.2016); ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 48 (3.12.2015))."

עוד ראו פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 46 (20.10.2020), כך:

"זה שנים רבות חוזר ועומד בית משפט זה על הצורך להחמיר בענישתם של עברייני מין, ובפרט ביחס לאלו שקורבנותיהם הם קטינים. זאת, כדי שעונשם יהלום את חומרת מעשיהם וכן כדי ליצור הרתעה. פסיקה זו אף עולה בקנה אחד עם רצון המחוקק המתבטא בסעיפים הרלוונטיים בחוק העונשין (ראו לדוגמה: סעיפים 40ב, 40ז ו-355 לחוק העונשין; ע"פ 4920/01 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נו(1) 594, 605-607 (2001); ע"פ 6882/14, פסקה 17; ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 17-20 (11.11.2018); ע"פ 519/19, פסקאות 10-13). החמרת הענישה בעבירות מין, ובפרט באלו המבוצעות כלפי קטינים, נושאת עמה מסר לפיו החברה מוקיעה מתוכה את מי שרואה אדם אחר ככלי לסיפוק יצריו. החמרת הענישה אף מבטאת הכרה בכאבו של הקורבן, וזו עשויה

להיות הצעד הראשון במסע המפרך לשיקומו".

23. הנאשם יליד 1952, בן 73, נשוי, אב לשבעה ילדים וסב לנכדים ונינים. הנאשם נעדר עבר פלילי. לצד זאת, יש לציין כי הנאשם הורשע בביצוע עבירות מין רבות כלפי נכדתו הקטינה, במקומות שונים ובהזדמנויות שונות במהלך תקופה שנמשכה כשלוש שנים וחצי. משכך, אין עסקינן בעבירה שהינה בגדר "מעידה חד פעמית", ועל כן יש לתן משקל מתון להעדר הרשעות ברקעו של הנאשם כנסיבה לקולה (ראו: ע"פ 6577/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 63 (28.11.2013); וע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 43 (27.8.2014); ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 14 (26.1.2012)).

ראו בהקשר זה דברי כב' השופטת וילנר בע"פ 966/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 16 (29.01.2020), כדלקמן:

"בהקשר זה אציין כי לגישתי, בעת גזירת עונשו של אדם שהורשע בביצוע עבירות מין לאורך תקופה ממושכת המשתרעת על-פני מספר שנים, ספק רב אם יש מקום להתייחס אליו - לצורך הקלה בעונשו - כבעל עבר פלילי 'נקי', וראו בעניין זה דברים שנזדמן לי לכתוב בע"פ 7307/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (11.11.19): 'אמנם נכון שבית המשפט המחוזי זקף לטובת הנאשם אף את עברו הנקי, אך לידי, קיים קושי ניכר בקביעה כי אכן בעבר 'נקי' עסקינן. אחרי ככלות הכול, במשך כחמש שנים ביצע הנאשם מעשים מיניים חמורים במתלוננת, ורק לאחר תקופת זמן ממושכת אזרה היא אומץ וכוח לחשוף את מסכת ההתעללות המינית שהעבירה הנאשם ולשים לעבירות סוף. הנה כי כן, לא מדובר במעשה בודד או במעידה חד פעמית המכתימים במעט עבר נקי ללא רבב, אלא בתקופה ארוכה בה שב הנאשם ופגע במתלוננת - שב והכתים את עברו. כשלעצמי, אפוא, ספק רב אם בעת גזירת העונש במקרים כאלה יש מקום ליתן משקל של ממש להיעדר עבר פלילי".

24. במסגרת השיקולים לקולה, הבאתי בחשבון כי הנאשם הודה בעבירות המין שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, ובכך חסך את הצורך בשמיעת עדים ובפרט את עדותה של נפגעת העבירה ואימה. כמו כן הבאתי בחשבון את העובדה שהנאשם הפקיד סך של 15,000 ₪, על יסוד הסכמות הסדר הטיעון, כסכום שישמש לתשלום חלקי של דמי הפיצוי בהם יחויב לטובת נפגעת העבירה במטרה לתקן את תוצאות מעשיו והנזקים להם גרם.

25. הנאשם מסר לבית המשפט כי הוא נוטל אחריות על מעשי הפגיעה המינית שביצע בנכדתו ועל השלכות מעשיו אלה עליה ועל בני המשפחה והביע צער וחרטה. הנאשם ביטא נכונות ונזקקות לטיפול. מחוות דעת שהציגה ההגנה שנערכה על ידי קרימינולוגית שיקומית, המומחית לאבחון וטיפול בעברייני מין, גב' ענת משיח, עלה כי הנאשם פנה לבדיקת התאמה להליך טיפולי ייעודי לעברייני מין במסגרת פרטית ונמצא מתאים, זאת לאחר ששירות המבחן העריך כי הוא אמנם מבטא נכונות ומוטיבציה מילולית לטיפול ושיקום אולם בהעדר יכולת להתייחס למניעים מיניים ורגשיים, הפרוגנוזה הטיפולית וסיכויי השיקום בעניינו נמוכים. לעומת הערכה זו של שירות המבחן, התרשמה גב' משיח כי הגם שהנאשם מחזיק בעיוותי חשיבה הוא מגלה גמישות מחשבתית ורצון להבין את מניעי מעשיו ואת גורמי הסיכון, מביע נכונות ורצון כן להתחייב לטיפול, וכי לטיפול בעניינו סיכוי להפחית את רמת המסוכנות לטווח הנמוך ביותר. יצוין כי מדברי בתו עלה כי משפחתו של הנאשם תומכת בהליך טיפולי בעניינו. כידוע, הבעת נכונות כנה ואמיתית לטיפול מלמדת על מידת נטילת האחריות. בהינתן כי הנאשם הביע נכונות לטיפול הן בפני שירות המבחן, הן בפני גב' ענת משיח המומחית מטעמו והן בבית המשפט, יש בסיס להניח לטובתו כי עבר כברת דרך מחשבתית מסוימת שהובילה אותו לטול אחריות על מעשיו הפוגעניים ולהכיר בנזקקות טיפולית. עם זאת, הנאשם לא החל בהליך טיפולי אף לא במסגרת פרטית אליה פנה. יש לקוות כי הנאשם ימצא מתאים להשתתף במסגרות טיפוליות מתאימות בבית הסוהר, במהלך ריצוי תקופת מאסרו, וישיג לעשות כן.

26. כמו כן הבאתי בחשבון את נסיבות חייו האישיות של הנאשם, אשר גדל בתנאי עזובה חינוכית ורגשית במשפחת מוצא, נשר מבית הספר בגיל צעיר כאשר לדבריו סייע לאביו בהיותו נכה צה"ל אשר התנייד באמצעות כיסא גלגלים. הבאתי בחשבון כי הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, עד לביצוע העבירות בהן הורשע, ועבד בעבודות מזדמנות ושונות במטרה לפרנס את משפחתו המונה שבעה ילדים והשיג בכוחות עצמו יציבות תעסוקתית כנהג משאית במסגרת עסק משלו.

27. בנוסף לכך, התחשבתי בהשפעת הטלת ענישה הכוללת מאסר בפועל על הנאשם, בין היתר נוכח גילו המתקדם ומצבו הבריאותי. התחשבתי בפגיעה הצפויה במשפחתו של הנאשם ובילדיו, בעקבות הטלת עונש הכולל מאסר בפועל, בהינתן השבר הקשה שחוותה המשפחה בעקבות גילוי עבירות המין שביצע הנאשם בנכדתו.

אשר למצבו הבריאותי של הנאשם, עיינתי במסמכים הרפואיים שהוצגו לעיון בית המשפט, וסוגיה זו הובאה בחשבון במלוא תשומת הלב. אולם, אין בה, כשלעצמה, כדי למנוע יישום מדיניות הענישה המתחייבת מחומרת העבירות. מובן כי ענין מצבו הרפואי צריך לבוא לידי ביטוי בדרך של הבטחת טיפול רפואי נאות בעת ריצוי עונשו. בתי הכלא ערוכים כיאות לטיפול בבעיות רפואיות, ומצבו של הנאשם יישקל על-ידי הגורמים הרפואיים בשב"ס.

28. שיקול נוסף שיש בו להשפיע על קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם נעוץ בחלוף הזמן ולו שני היבטים: פרק הזמן שחלף מעת שבוצעו העבירות (כ-8 שנים) ופרק הזמן שחלף מעת הגשת התלונה ועד להגשת כתב האישום לבית המשפט (כ-5 שנים). באשר לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, הרי שלנתון זה יש לתן משקל מוגבל לקולה, בהינתן שמדובר במעשי פגיעה מינית שביצע הנאשם בנכדתו הקטינה אשר חשפה את הפגיעה בחלוף כשנתיים מהמועד שבו פסק הנאשם ממעשיו. באשר לפרק הזמן שחלף מאז שהוגשה התלונה ועד להגשת כתב האישום מדובר בשיהוי ארוך וממושך, שנסיבותיו לא הובהרו בטיעוני ב"כ המאשימה. משכך, ובשים לב למועדים הקבועים בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 בעניין משך טיפול התביעה עד להגשת כתב האישום, מדובר בשיהוי ניכר המצדיק הקלה בעונשו של הנאשם (ראו והשוו: ע"פ 8500/22, 8655/22 **אביטבול נ' מדינת ישראל** (10.7.2023) פסקה 15 ופסקה 20, ע"פ 3021/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.1.2018) פסקה 38, ע"פ 5527/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.10.2007)).

29. באשר לפיצויי שראוי לפסוק לנפגעת העבירה, כידוע, במסגרת ההליך הפלילי אין בידי בית המשפט להגיע לסכום פיצויי מדויק, הנותן מענה הולם לנזקים שנגרמו לנפגע העבירה. אולם, יש מקום לפסוק פיצוי גם במקרים שבהם מתעוררות שאלות הנוגעות להיקפו של הנזק המדויק. וודאי שאין בגובה הפיצוי להעיד על היקף הנזק שנגרם ואין בזה ניסיון לשער עוצמתו. תכליותיו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית, במסגרת ההליך הפלילי, למעמדם ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל להעניק סעד מהיר יחסית לנפגעי העבירה, במטרה לסייע להם בשיקום חייהם. מובן הדבר שאין בכך כדי לשלול אפשרות מנפגעי העבירה לנהל הליך אזרחי בגין מלוא נזקיהם, ואולם אין בכך כדי לגרוע מתכליותיו האמורות של הפיצוי הפלילי (דנ"פ 5625/16 **אסרף קארין נ' אבנר טווק בוקובזה** (13.9.2017); ע"א 6925/16 **מדינת ישראל נ' ג'רחי** (12.5.2019)).

כאמור, הפיצוי הינו רכיב עונשי אולם אופיו אזרחי ותכליתו לפצות את נפגע העבירה על הנזק והסבל שנגרמו לו, על דרך אומדן. ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בדנ"פ 3319/21 **פלוני נ' פלוני** (4.8.2021):

"כפי שנקבע לא אחת, פסיקת הפיצוי בהליך הפלילי אינה מחייבת הוכחה מדויקת של הנזק שנגרם לנפגע העבירה, וזה נקבע על דרך האומדן בהתאם להתרשמות בית המשפט (דנ"פ 5625/16 קארין נ' בוקובזה, פסקה 31 לחוות דעתי (13.9.2017) (להלן: עניין בוקובזה); ע"א 6925/16 מדינת ישראל נ' ג'רחי, פסקה 25 (12.5.2019)). הטעם לכך נעוץ, בין היתר, בכלים הראייתיים המוגבלים העומדים לרשותו של בית המשפט בהליך הפלילי ובאופיו של הפיצוי אשר הינו בבחינת 'עזרה ראשונה' לנפגע העבירה ואינו מיועד לפצותו בגין מלוא נזקו (עניין בוקובזה, פסקה 6 לחוות דעתי של השופט י' עמית). בהיעדר הוכחת נזק מדויק בהליך הפלילי, רשאי בית המשפט להסתייע בכלים שונים, ובכלל זה

בשיעור הפיצוי שנפסק בנסיבות דומות, כאמת מידה לקביעת הפיצוי הראוי במקרה שלפניו (ראו: ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (8.1.2020); ע"פ 1062/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (9.7.2019)).

מתסקיר נפגעת העבירה עולה כי נפגעת העבירה מתמודדת עם נזקים נפשיים קשים ומורכבים בעלי השלכות ארוכות טווח על כל תחומי חייה ותפקודה, ותהליך החלמתה צפוי להיות מורכב וקשה יותר בשל קרבתה המשפחתית לנאשם ובשל השפעת הפגיעה המינית על הדינאמיקה המשפחתית. נפגעת העבירה אינה מקבלת כיום מענה טיפולי להתמודדות עם טראומת הפגיעה המינית ולדבריה ניסיון לפנות לטיפול בעבר לא צלח בשל קושי משמעותי במתן אמון בגורמי טיפול. שירות המבחן התרשם כי בשלב זה בחייה של נפגעת העבירה שיח ישיר הנוגע לפגיעות מהווה עבודה איום ומעורר חרדה עצומה.

בהביאי בחשבון את הנזקים הקשים וההרסניים שנגרמו לנפגעת העבירה מעת שהייתה ילדה כבת 10, במהלך התקופה הממושכת בה נפגעה מינית על ידי הנאשם, ואת השלכותיהם על מצבה כיום ועל תפקודה בתחומי חייה השונים, סבורני כי יש לחייב את הנאשם בסכום פיצוי נכבד שיסייע בידי נפגעת העבירה לשקם את חייה במידת האפשר.

לצד זאת, והגם שלא הובאו נתונים בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם, הרי שבהתחשב בתקופת המאסר הנגזרת עליו, מצאתי לפרוס את תשלום דמי הפיצוי לתשלומים, באופן אשר יסייע לנאשם בפירעון הפיצוי.

העונש המושת על הנאשם

30. על יסוד כל הנתונים, הטעמים והשיקולים שפירטתי, אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים.

על הנאשם להתייצב ביום 16.2.2025 בשעה 9:00 בכלא ניצן, לשם ריצוי מאסרו, אלא אם

יידרש להתייצב בכלא אחר, במסגרת הליכי המיון המוקדם ככל שיתבצעו. הנאשם יביא עמו ציוד אישי, תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר דין זה. מוצע לנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ב. **מאסר מותנה** לתקופה של 18 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר (ובכפוף להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין) יעבור עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין.

ג. **מאסר מותנה** לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו (ובכפוף להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין) יעבור עבירה מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין.

ד. **פיצוי** לנפגעת העבירה בסך של 75,000 ₪. סכום של 15,000 ₪, אשר הופקד כחלק מהסדר הטיעון יועבר לידי נפגעת העבירה. יתרת דמי הפיצוי בסך של 60,000 ₪ תשולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 2.2.2025, ומדי 1 לכל חודש שלאחר מכן. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד. המאשימה תמסור פרטי התקשרות של נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט ולמרכז לגביית קנסות בתוך 14 יום.

אשר לאופן תשלום דמי הפיצוי, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל. ניתן לשלם את הפיצוי בחלוף שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

יוסי טופף, שופט
אב"ד

השופט מעין בן ארי:

מעין בן ארי, שופט

אני מסכימה.

השופט עודד מאור:

קראתי את חוות דעתו של חברי, השופט י' טופף, ואינני יכול להיות שותף לה. הנאשם פגע מינית בנכדתו הקטינה במשך מספר רב של הזדמנויות לאורך 3 שנים וחצי.

כללי

עבירות מין במשפחה הן עבירות חמורות במיוחד, הבזויות שבבזויות, והן פוגעות לא רק בשלמות גופם ונפשם של הנפגעים, לא רק באוטונומיה שלהם על גופם, לא רק בביטחונם האישי ובכבודם כבני אדם, אלא פוגעות ומערערות את יסודות האמון וההגנה של הקשר המשפחתי ופוגעות בחברה בכללותה, משל לסדום היינו, לעמורה דמינו.

הנאשם ניצל את מעמדו כסב, את קרבתו ואת האמון שנתנה בו נכדתו הקטינה על מנת לבצע בה עבירות מין לאורך שנים, ובכך הותיר בה טראומה אישית עמוקה שתיאלץ אותה להתמודד עם ההשלכות של מעשיו לאורך חייה. והדברים לא נאמרים מן השפה ואל החוץ.

קולו של בית המשפט צריך שיהא ברור ובלתי מתפשר; אין די לדרוש באמירותיו של בית המשפט העליון בכל הנוגע לצורך להחמיר בענישה בעבירות מין במשפחה, אלא עלינו לקיים זאת באמצעות ענישה מחמירה שתהלוך את חומרת המעשים. ענישה שתרתיע - הן את היחיד והן את הרבים.

וכך, הנאשם הודה בביצוע המעשים בכתב האישום המתוקן;

הנאשם הודה בפגיעה בנכדתו הקטינה במספר רב של הזדמנויות ולאורך שנים:

כך הנאשם הודה שנישק את נכדתו הקטינה על פיה בהזדמנויות רבות ושונות. כך הוא הודה ששאל את נכדתו הקטינה אם זה נוח לה והודה שלא חדל גם כשהשיבה לו בשלילה. כך הנאשם הודה שבחלק מהמקרים לאחר שנישק את הנכדה הקטינה נתן לה שטר כסף של 20 ₪ או של 50 ₪.

כך הנאשם הודה שתפס את נכדתו כשירדה לזרוק זבל, נתן לה נשיקה על הפה תוך שהוא הכניס ידו מתחת לחולצתה ונגע לה בחזה. כך עמד הנאשם והודה שישב לצדה של נכדתו הקטינה, הראה לה סרטון וידאו ומיד לאחר מכן הכניס יד מתחת לחולצתה, ליטף את גבה ונישק אותה שוב על שפתיה.

כך הנאשם הודה ששאל את נכדתו אם היא יודעת מה זה סקס ואם היא רוצה לנסות ובהמשך ביקש ממנה לגעת באיבר מינו והיא עשתה כן.

במעשים אלה הנאשם הודה.

באיזה עולם מעוות מנשק סבא את נכדתו הקטינה על פיה במטרה לספק את יצריו?

באיזה עולה מעוות שואל סבא את נכדתו אם היא נהנית מזה?

באיזה עולם מעוות נותן סב לנכדתו כסף אחרי כן?

באיזה עולם מעוות שואל סבא את נכדתו אם היא יודעת מה זה סקס ואם היא רוצה לנסות?

באיזה עולם מעוות מראה סב לנכדתו סרטון ולאחריו מבקש שתיגע באיבר מינו והוא מלטף אותה בגבה ומנשק אותה על שפתיה?

לא ניתן להתפשר על ענישה שלא מבטאת את חומרת המעשים בנסיבותיהם הכוללות.

לצד אמירותיו הברורות של בית משפט העליון בדבר הצורך בענישה מחמירה בעבירות מין במשפחה, כביטוי הולם לאותה פגיעה, וכביטוי להוקעה החברתית של אותם מעשים, קבע המחוקק עונש מזערי לצד עבירות אלו, ש"לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו..." (סעיף 355(א) לחוק העונשין), ובעניינו - העונש בתיק זה לא יכול ליפול מ-45 חודשי מאסר, כפוף לטעמים מיוחדים שבשלם ניתן לסטות מעונש זה לקולה. טעמים אלה אין בנמצא.

לעניין זה יאמר שהוראות הדין קובעות שניתן לחרוג מעונש המאסר המינימאלי רק "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (כאשר עונש המאסר המינימאלי יכול שיינתן באופן של ריצוי בפועל ובאופן של ריצוי על תנאי), ואולם - קיימת משמעות נורמטיבית לעונש המזערי באמצעות כלי ההרתעה של מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הבין את אשר עשה, ויכול היה להימנע ממעשיו הבזויים, אולם הוא בחר לנצל לרעה את פערי הכוחות בינו לבין נכדתו ואת האמון שנתנה בו, תוך שהפכה ככלי שרת לסיפוק יצריו המיניים.

הנאשם ניצל הזדמנויות בהן שהה יחד אתה, ללא אדם בוגר אחר בסביבה, ובחר לבצע את המעשים המגונים בקטינה במקומות שונים, בביתה, במשאית ובמקומות אחרים, תוך שהוא אדיש לרצונותיה - וכל זאת לאורך פרק זמן של שלוש שנים וחצי.

הנאשם ניצל את גילה הצעיר של הקטינה בעת הפגיעות; פרק הזמן ששהתה עמו ביחידות, האמון שנתנו לנאשם בני המשפחה שהותירו אותו יחד איתה; זמינותה למימוש יצריו המיניים, ופער משמעותי של 50 שנה בינו לבין נכדתו.

באשר לנזק שגרם הנאשם לנכדתו, נפגעת העבירה, אינני מוצא לחזור על המפורט בהקשר זה בתסקיר שהונח לפנינו בעניינה וכאמור בחוות דעתו של חברי, אלא רק אציין שפגיעתו של הנאשם בנפגעת העבירה היא חמורה. התסקיר מלמד על פגיעה קשה מאד ומורכבת של נזקים נפשיים ורגשיים עמן נאלצת נפגעת העבירה להתמודד בתחומי חייה השונים, ועוד תאלץ להתמודד גם לאחר שהליך זה יסתיים.

בעניין מדיניות הענישה הנהוגה, הרי מובן מאליו שאין מקרה אחד דומה למשנהו, ויש למצוא מקרים אשר יכולים, ככל הניתן, להוות אמת מידה עונשית הן מבחינת טיב הפגיעות, היקפן ושאר הנסיבות הרלוונטיות, ושיש בהן כדי לשקף את הענישה הנהוגת, במועד קרוב באופן יחסי, ככל הניתן, למועד מתן גזר הדין. להלן פסקי דין שלטעמי נסיבותיהם הכוללות, יכולות לשקף באופן מיטבי את מתחם הענישה:

1. ע"פ 2251/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.2.2015):

המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בריבוי עבירות מין במשפחה לפי סעיפים 351(ג)(2), 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין וכן בשיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן שם, המערער היה נשוי לאחות אמה של המתלוננת ומבוגר ממנה בכחמישים שנים. מאז שהייתה המתלוננת בת שבע, ובמשך כחמש שנים, נהג המערער לנצל מפגשים עם המתלוננת על מנת לגעת בה, ללטף את גופה, למשש את החזה שלה ואת איבר מינה, לנשקה על פיה וללקק ולמצוץ את החזה שלה. בחלק מן המקרים, נהג לפתוח את רוכסן מכנסיה, להכניס את ידו ולגעת באיבר מינה ובשכבה. במספר הזדמנויות, החדיר המערער את ידו לתוך מכנסיו ונגע באיבר מינו בנוכחות המתלוננת, ואחר כך נגע באיבר מינה. במקרים אחרים, אילץ את המתלוננת

לשבת עליו, תוך שהוא מחכך את איבר מינו בישבנה ומסב לה כאב. זאת כאשר בני המשפחה נמצאו בחלק מהמקרים בחדר הסמוך, וחרף ניסיונותיה להתנגד ובקשתה שיחדול. המערער אף הורה למתלוננת שלא תספר לאיש על מעשיו, ואלו נפסקו עת המתלוננת בגרה וסיפרה לאמה עליהם.

מתחם העונש ההולם נקבע בין 6 לבין 9 שנות מאסר בפועל.

על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 7.5 שנים בצירוף ענישה נלווית תוך שניתנה הדעת ללקיחת אחריות חלקית מצד הנאשם על מעשיו.

ערעור שהוגש על גזר הדין נדחה.

המקרה חמור מהמעשים בתיק זה.

2. ע"פ 2647/21 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2022):

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע ריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטינה ובעבירת איומים. המערער הוא דודה של המתלוננת וכפי העולה מהנסיבות שם, במשך כשנתיים המערער ביצע כלפיה מספר רב של מעשים מגונים ובהזדמנויות שונות ללא הסכמתה ואף איים עליה שמא תספר לאיש על מעשיו. קודם לחלק מהמקרים, המערער תפס את ידה של המתלוננת והכניס אותה לבית ולחדרים. המדובר במקרים בהם המערער ליטף את המתלוננת בגופה - ובכלל זה בגב ובחזה שלה. באחד המקרים המערער פשט את כל בגדיו, את מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת, הרים את חולצתה, השכיבה על המיטה, פיסק את רגליה, ליטף את איבר מינה, נישק אותה על פיה ונישק ומצץ את איבר מינה. לאחר מכן, המערער נשכב על המתלוננת בעודה שכובה על גבה, הצמיד את גופו לגופה ואיבר מינו לאיבר מינה ואיים על המתלוננת כי ירע לה אם תספר לאיש על מעשיו. בפעם אחרת ובנסיבות דומות, הצמיד המערער את גופו לגופה של המתלוננת עד שהגיע לפורקן.

בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים בהם פגע המערער ובחומרת נסיבות העבירות, נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 לבין 9 שעות מאסר בפועל.

על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 7.5 שנים בצירוף ענישה נלווית, בין היתר מאחר שלא נטל אחריות על מעשיו.

ערעור שהוגש על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

3. ע"פ 1139/23 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.2024):

המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, במספר רב של עבירות מין בקטינה בת משפחה שטרם מלאו לה 16 שנים. המערער הינו אביה החורג של המתלוננת וכפי העולה מהנסיבות שם, במהלך פרק זמן של 7 חודשים, ועת טרם מלאו למתלוננת 10 שנים, נהג המערער להיכנס בשעות לילה מאוחרות למיטתה של המתלוננת, לאחר שהורה לה לפנות לו מקום בה, ולבצע בה מעשיו מגונים לשם גירוי,

סיפוק או ביזוי מיניים ובכלל זה הכנסת ידו מתחת לתחתוניה ונגיעה באיבר מינה למשך מספר דקות. במספר מקרים נאלצה המתלוננת להיאבק במערער, להדוף אותו מעליה ולסגור את רגליה עד אשר הצליחה להוציא את ידו מאיבר מינה. במקרה האחרון אשר הוביל את המתלוננת לחשיפת המעשים, ניסיונות המתלוננת להרחיק את המערער ממנה בעת ביצוע מעשיו לא צלחו, שכן הוא החדיר את ידו לאיבר מינה שוב ושוב.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, נקבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין 4.5 לבין 7.5 שעות מאסר בפועל.

על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 6 שנים בצירוף ענישה נלווית, בין היתר מאחר שהמערער לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה עליהם. ערעור שהוגש על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

4. תפח"ע (מחוזי נצרת) 43440-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני (18.12.2023):

הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון שהושג בתום הליך גישור בביצוע עבירות מין בנכדתה של בת זוגו. בין הנסיבות שם, עת מלאו למתלוננת 11 שנים, במספר הזדמנויות ובמשך כ-5 שנים, הנאשם נגע וליטף את החזה שלה ואת איבר מינה, נישק אותה על צווארה ועל גופה, הניח את ידה על איבר מינו וליקק את איבר מינה, חשף את איבר מינו בפניה, לקח את ידה והניח אותה על איבר מינו החשוף תוך שהוא מאונן.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות לרבות היקף המקרים ומשך הזמן שאלו התבצעו, נקבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין 7 לבין 12 שנות מאסר בפועל.

על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 8.5 שנים בצירוף ענישה נלווית, תוך שנדחו טענות להקלה בעונש על רקע קשיים רפואיים משמעותיים.

5. תפ"ח (מחוזי חיפה) 40337-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.6.2023):

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות של מעשים מגונים בשלוש נכדותיו. הנאשם, בין יתר מעשיו, נגע בנכדה אחת בחזה מתחת לחולצה מספר פעמים בתקופה בה מלאו לה 6-14 שנים. בנכדה השנייה נגע בגופה מתחת לבגדיה, נישק אותה בפיה ומישש את ישבנה מתחת לבגדיה. בנכדה השלישית בהזדמנות יחידה ובתקופה בה מלאו לה 6 או 7 שנים, נגע בישבנה ובאיבר מינה מתחת לבגדיה.

בית המשפט שם קבע כי טווח הענישה המוסכם על הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הנע בין 6 לבין 9 שנות מאסר בפועל דומה לטווח ההולם את מעשיו.

על הנאשם, אשר אובחן כסובל מפדופיליה, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 8 שנים בצירוף ענישה

נלווית.

6. תפח"ע 46242-02-23 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.9.2024):

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות מין בשתי נכדותיו הקטניות. לפי אחד האישומים בהם הורשע הנאשם, במשך כ-5 שנים ועת מלאו לנכדתו 8 שנים, במספר הזדמנויות ליטף את גופה ואת איבר מינה, חיך אצבעותיו באיבר מינה מעל לבגדיה כאשר בחלק מהאירועים ביקשה כי יחדול ממעשיו. באחד המקרים הכניס ידו מתחת לתחתוניה וניסה לחדיר אצבע מאצבעותיו לאיבר מינה.

בגין אותו אישום נקבע מתחם ענישה שנע בין 6 לבין 10 שנות מאסר בפועל.

על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 6.5 שנים בצירוף ענישה נלווית.

7. תפ"ח 53534-09-22 (מחוזי תל אביב) **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.10.2024):

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות מין בנכדתו במשך כשנתיים, בשלוש הזדמנויות שונות ועת מלאו לה כ-6 שנים. לפי האישומים שם, הנאשם הכניס ידה של נכדתו אל מתחת לתחתוניה, תוך שדרש ממנה לגעת באיבר מינו לשם גירוי או סיפוק מיני, ובמקרים בהם סירבה לעשות כן, תפס בידה בניגוד לרצונה והניחה על איבר מינו. באחד המקרים, ובהמשך לבקשת נכדתו כי יקנה לה גלידה, השיב כי אם ברצונה לקבל גלידה עליה לגעת באיבר מינו.

בגין אותם אישומים נקבע בדעת רוב מתחם ענישה שנע בין 30 לבין 54 חודשי מאסר בפועל.

על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 33 חודשים בצירוף ענישה נלווית.

יש לציין שדעת המיעוט שניתנה על ידי סברה שיש להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 42 חודשים).

עניין זה חומרתו פחותה מעניינו.

8. ע"פ 989/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.12.2019):

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בריבוי עבירות של מעשים מגונים בבתה הקטינה של בת זוגו. על פי האישומים בהם הורשע המערער, המערער הכניס ידו מתחת לבגדיה של המתלוננת ונגע באיבר מינה ובחלקי גופה לשם גירוי או סיפוק מיני. באחד מן המקרים, המתלוננת ביקשה מהנאשם לחדלות ממעשיו, אולם הוא ביקש שתאפשר לו להמשיך לגעת באיבר מינה עד שאמה נכנסה אל החדר.

בגין אותם אישומים נקבע מתחם ענישה שנע בין 45 חודשים לבין 7 שנות מאסר בפועל. על המערער,

נעדר עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 47 חודשים בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהוגש על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחה.

לסיכומו של דבר - לאחר שנתתי דעתי למידת הפגיעה בערכים המוגנים, ריבוי העבירות, נסיבות ביצוען, פרק הזמן הממושך שבמהלכו בוצעו העבירות, גילה הצעיר מאד של נפגעת העבירה, פער הגילים בינה לבין הנאשם, פער הכוחות בין השניים וניצול לרעה של מעמדו וכוחו של הנאשם במסגרת המשפחתית, הנזק שנגרם לנפגעת העבירה, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים ככל הניתן, באתי למסקנה שאין כל הצדקה לקבוע רף התחתון של מתחם העונש ההולם שהוא נמוך מהעונש המזערי.

גם אם ייאמר שהמעשים המגונים במקרה שלפנינו נמצאים ברף הנמוך יותר של עבירות המין, הרי במקרה שלפנינו המדובר בריבוי מקרים של מעשים מגונים של סב בנכדתו הקטינה על פני ציר זמן של 3 שנים וחצי.

מִעֲבָר מִיחִסִּי סב-נכדה ליחסים בעלי אופי מיני, הם מעשים שהחברה סולדת מהם גם אם היסוד המיני של המעשים אינו מן החמורים. לאור זאת, אין כל הצדקה לקבוע רף תחתון שהוא נמוך מהעונש המזערי.

על בסיס כל האמור לעיל ועל רקע מדיניות הענישה הרלוונטית המשתקפת והמתחייבת לאור מגמת ההחמרה, נכון לטעמי להעמיד את מתחם הענישה **בתיק זה בין 4 שנים (48 חודשים) ל- 6.5 שנות מאסר (78 חודשים) לריצוי בפועל.**

הנאשם הודה במעשיו והביע חרטה. גם אם אלה באו מחמת אימת הדין. כבר אמר הרב קוק שגם הרהור תשובה הוא כבר תשובה, ועל כן תבוא החרטה כשיקול לקולא.

הנאשם חסך את עדותה של נפגעת העבירה, ועניין זה בעל משמעות רבה שיש להביאו במסגרת השיקולים לקולא, כמו גם את גילו המבוגר באופן יחסי של הנאשם, לרבות העובדה כי זהו מאסרו הראשון על הקושי הטבעי הכרוך בכך. בהקשר זה שמענו את בתו של הנאשם, אשר העידה בדבר אופיו הטוב כאדם וכאב ועל הפגיעה הצפויה במשפחה כתוצאה ממאסרו. עוד יש להתחשב בחלופי הזמן מאז ביצוע המעשים, לרבות את הזמן שחלף מאז חשיפת האירועים ועד להגשת כתב האישום. כן אביא בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

עם זאת, תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם לא לוקח אחריות מלאה על מעשי העבירה, לרבות העדר אמפטיה לנפגעת העבירה, ולא הכיר בנזק ובעונש לו הוא ראוי, והתקשה לשתף פעולה עמם. בהקשר זה ראוי לציין גם שהנאשם לא לקח אחריות על נידוי נפגעת העבירה ומשפחתה, כאשר יתר בני המשפחה בחרו בצד שלו. שירות המבחן העריך את הפרוגנוזה הטיפולית וסיכויי השיקום של הנאשם כנמוכים, ובא בהמלצה על ענישה שתציב גבול ותדגיש את חומרת המעשים.

אמנם הנאשם הביא מטעמו את חוות דעתה של גב' ענת משיח, מומחית לאבחון וטיפול בעברייני מין, אולם עיון בחוות דעתה מלמד שאינה שונה באופן מהותי ממסקנות שירות המבחן, אלא היא סבורה שכיום קיימת גמישות מחשבתית מסוימת אצל הנאשם, היכולה לקדם טיפול, שיוביל גם להבנה מעמיקה של המעשים ולהפחתת רמת המסוכנות, אולם הנאשם לא החל כלל בטיפול כאמור, ואני מצטרף לתקוותו של חברי, השופט י' טופף, בחוות דעתו, שיש לקוות שהנאשם ימצא מתאים להשתתף במסגרות טיפוליות מתאימות בבית הסוהר והוא ישכיל לעשות כן.

בנסיבות הכוללות אני סבור שיש למקם את הנאשם מעט למטה מחלקו התיכון של המתחם, ועל כן לטעמי ראוי להטיל עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה של 5 שנות מאסר בפועל (60 חודשים) לצד הענישה הנלווית כאמור בחוות דעתו של השופט י' טופף.

עודד מאור, שופט

סוף דבר

אנו מטילים אפוא על הנאשם את העונשים המפורטים בחוות דעתו של אב"ד, השופט יוסי טופף.

ניתן בזאת צו למוצגים, לפיו הם יושמדו/יחולטו/יושבו לבעליהם, לפי שיקול דעת המאשימה.

אנו מסבים את תשומת לב שב"ס למצבו הרפואי של הנאשם. יש להביאו בפני רופא, מיד לאחר קליטתו למאסר, ולוודא כי יכלא בתנאים ההולמים את מצבו הרפואי.

עמוד 40

המזכירות תשלח העתק של גזר הדין לשירות המבחן ולשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' כסלו תשפ"ה, 31 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.

מעין בן ארי,
שופט

עודד מאור, שופט

יוסי טופף, שופט
אב"ד